

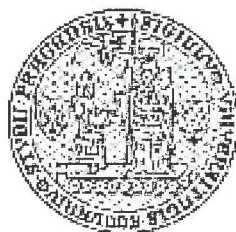
Univerzita Karlova

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Analýza rychlého protiútoku v elitním ženském basketbale

Analysis of the fast break in the top women basketball

Diplomová práce

Autor: *Lucie Hodermarská*

Vedoucí diplomové práce: *PaedDr. Michael Velenský, PhD.*

Rok: *2007*

Abstrakt

Název práce: *Analýza rychlého protiútoku v elitním ženském basketbale*

Document title: *Analysis of the fast break in the top women basketball*

Cíl práce: Na základě kvantitativní analýzy rychlého protiútoku zjistit jeho četnost v jednotlivých zápasech u daných týmů a jeho vliv na výsledek a dále zjistit:

- hraje-li se rychlý protiútok ve sledované skupině,
- úspěšnost rychlých protiútoků,
- jaká situace předcházela před zahájením rychlého protiútoky a kdo se na ní podílel,
- jakým způsobem docházelo k přechodu přes středovou čáru,
- jaký typ zakončování byl nejčastěji využit,

Metoda práce: Metodou práce je přímé pozorování videozáznamů z vybraných utkání na 15. mistrovství světa žen v Brazílii. Sleduji četnost rychlých protiútoků v zápasech: ČR - Francie, ČR - Kuba, ČR - Tchajwan, ČR - Čína, ČR - Rusko, ČR - USA, ČR - Brazílie.

Výsledky: Zjistila jsem, že ve všech sledovaných zápasech došlo k vítězství týmu, který vyprodukoval vyšší počet rychlých protiútoků a daná skupina tak ovlivnila výsledek získanými body z rychlého protiútoky ve vyšší míře. K nejčastějšímu zahájení rychlého protiútoky došlo po soupeřově neúspěšné střelbě a poté po zisku míče v poli, nejčastěji rozehrávačkou nebo pivotem. Nejčastěji pak docházelo k zahájení RP driblingem, nebo přihrávkou na rozehrávačku. Ve střední fázi rychlého protiútoky docházelo k nejčastějšímu přechodu na útočnou polovinu driblingem, při zakončování docházelo nejčastěji k řešení herní situace se stejným počtem útočníků a obránců.

Klíčová slova: Basketbal, rychlý protiútok, fáze, doskok, zisk míče, dribling, přihrávka.

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala zcela samostatně pod vedením PaedDr. Michaela Velenského, PhD. a pouze s použitím dále citované literatury.

V Praze, dne 1. dubna 2007

A handwritten signature in blue ink, written over a dotted line. The signature is cursive and appears to read 'Hodová'.

podpis

Touto cestou bych ráda poděkovala PaedDr. Michalovi Velenskému, PhD., za odborné vedení práce, za praktické rady, metodické vedení, za možnost využití jeho zkušeností v této problematice a v neposlední řadě za pomoc při výběru odborné literatury.

Svoluji k vypůjčení mé diplomové práce ke studijním účelům. Prosím, aby byla vedena přesná evidence vypůjčovatelů, kteří musí pramen převzaté literatury řádně citovat.

Jméno a příjmení   *číslo OP*   *podpis*   *poznámky*

OBSAH:

1. Úvod	7
1.1 Zdůvodnění tématu	9
2. Teoretická východiska	10
2.1 Charakteristika výkonu hráček při rychlém protiútoku	10
2.3 Sportovní výkon a jeho týmová a individuální složka	14
2.4 Herní činnosti jednotlivce	16
2.4.1 Útočné činnosti jednotlivce	16
2.5 Herní kombinace	20
2.6 Systémy hry družstva	21
2.6.1 Útočné systémy.....	21
2.7 Systémy rychlého protiútoku	22
3. Pravidla FIBA	35
4. Cíle práce	36
4.1 Úkoly	36
4.2 Hypotézy	37
5. Metodika práce.....	38
5.1 Charakteristika souborů	38
5.2 Organizace výzkumu	38
5.3 Metody získávání výzkumných údajů	40
5.3.1 Technika a prostředky	40
5.3.2 Metoda pozorování	40
5.3.3 Metody zpracování získaných údajů	42
5.4 Sledované charakteristiky	43
6. Výsledky	44
7. Závěry	83
7.1 Diskuse	83
7.2 Závěr	84
8. Seznam použité literatury	85
9. Přílohy	87

1. Úvod

Basketbal patří mezi nejrozšířenější sportovní hry na světě a jeho pravidla se řadí mezi nejsložitější a nejrozsáhlejší. Pravidla basketbalu jsou nejčastěji se měnící, což souvisí s jeho vývojem a se snahou zatraktivnit ho pro širokou veřejnost.

Basketbal se vyvíjí již od svého vzniku, ten je datován od roku 1891, kdy americký univerzitní učitel Dr. James Naismith, vymyslel alternativní hru pro zimní období, kterou lze zabavit žáky v prostorách školy vymezených pro tělocvik. Nedaleko od této univerzity sídlila Smith College pro děvčata, kde stejnou hru využila učitelka tělocviku Senda Berenson o rok později. Již ona změnila některá Naismithova pravidla pro větší kolektivnost a spolupráci ve hře. Pravidla basketbalu se od té doby ještě mnohokrát změnila a stále dochází k novým poznatkům, které tuto krásnou hru obohacují, a díky nimž dochází k jejímu neustálému vývoji. Dr. Naismith zkrátka vymyslel pojetí hry a pomůcky. Ostatní podrobnosti nechal na přirozeném vývoji. Je fascinující připomenout si Naismithovy základy basketbalu: dva koše na broskve se upevní k balkonu na koncích tělocvičny ve výšce 10 stop (305 cm) nad hrací plochou. Hráči soupeřících družstev se snaží prohodit kulatý fotbalový míč košem soupeře. Jedná se o přihrávací hru bez běhání či pohybu s míčem, která podporuje týmovou práci. Vzájemnému doteku protihráčů zamezují fauly a tresty, které je od přestupků odrazují, rozhodčí hlásí porušení pravidel a fauly, dva patnáctiminutové poločasy s pětiminutovou přestávkou.

Pravidla byla doladěna, hráči i hráčky jsou silnější a zdatnější a hra se zvedá od podlahy vzhůru, ale základní principy zůstávají stejné. Jsou zachovány do té míry, že kdyby dr. Naismith uviděl basketbalový styl 90. let 20. století, určitě by v něm rozeznal sport 90. let minulého století, který vymyslel. Přesto by se zřejmě podivil. Zatímco se univerzitní a profesionální hra vyvíjejí poněkud odlišně, základní ohnisko jedné hry se nikdy příliš nevzdálilo od hry druhé. Dnešní univerzitní a profesionální utkání se liší pouze v navyklých pravidlech hry, ne v základních principech, vybavení či pojetí. Základy jsou jednoduché: Koš, stále ve výšce 3,05m, již není pravým košem. Skládá se z železné obroučky připevněné k čtyřhranné desce a sítky visící dolů, která pomáhá určit, kdy míč propadl. Koš z hřiště znamená dva body, trestný hod

(ze 4,575 m střílí hráč, který byl faulován) znamená jeden bod a za koš ze vzdáleného pole (7,235 m v NBA, 6,02 m na univerzitách a ve světě) se počítají tři body. Vyhrává tým, který dosáhne nejvíce bodů ve stanovené době.

Hřiště je podle pravidel 28 m dlouhé a 15 m široké. Po řadě experimentů v počátečních letech s velikostí hřiště a počtem hráčů bylo stanoveno, že pět hráčů na tým bohatě stačí a tvoří optimální strategický potenciál. Dnešní pravidla povolují volné střídání a profesionální soupisky povolují až 12 hráčů.

1.1 Zdůvodnění tématu

Vzhledem k tomu, že během dlouhého vývoje basketbalu došlo k mnoha změnám, rozcházejí se také přístupy v pojetí hry jako takové. Někteří trenéři spoléhají na zpomalení hry při přechodu na svoji obrannou polovinu díky presingovým obranným systémům po celém hřišti (ať už osobních nebo zónových), kdy dosahují zakončování soupeře z nepřipravených situací a v časovém deficitu.

Na druhé straně jsou však tací, a k nim se přikláním i já, kteří upřednostňují zjednodušení útočných kombinací a omezení postupného útoku. Jde tedy o plynulý přechod z obrany do útoku, tzv. transition game, který dává vzniknout možným herním kombinacím bez předem, striktně daného rozestavení hráčů. Tento systém hry vyžaduje precizní provedení, kterého lze dosáhnout pouze díky výborně zvládnutým herním dovednostem jednotlivce, díky čemuž pak hráči mohou tzv. číst hru - read game. Stejně tak důležitá je fyzická kondice, agresivita a rychlá reakce všech hráček v poli při zahajování rychlého protiútoku.

Vybrala jsem si tedy téma své diplomové práce – **Analýzu rychlého protiútoku v elitním ženském basketbale**, abych dokázala, že hra založená na využití rychlého protiútoku je nejen divácky atraktivnější, ale především že je rychlý protiútok využíván ve vyšší míře vždy vítězným týmem v daném utkání. Tedy, že výkonově vyspělejší týmy dosahují vítězství právě díky rychlému přechodu z obrany do útoku.

Dále bych ráda dokázala, že vítězné týmy využívají nejčastěji tzv. druhé pojetí herních systémů, které je založené na jednoduchých zásadách, které dodávají hře jednotlivců smysluplnost a poskytují každému útočníkovi dostatek možnosti samostatně se rozhodovat. Tedy, že úspěšné zakončení je založeno na perfektně zvládnutých herních činnostech jednotlivce, které jsou zakomponovány do organizace jednoduchých zásad družstva – systémů.

Myslím, že výsledky mé práce mohou napomoci při vytváření názoru na pojetí hry a v následném využití těchto poznatků v tréninkovém procesu a tím zlepšení kvality hry.

2. Teoretická východiska

Basketbal je velice dynamická hra, která je založena na sportovním výkonu družstva jako sociální skupiny zvláštního druhu. Sportovní výkon družstva je pak založený na individuálních výkonech hráčů, podléhajících vzájemnému regulačnímu působení, jež se projevuje tím, že hráči ovlivňují své jednání i chování skupiny jako celku (Dobrá a Velenský, 1987).

2.1 Charakteristika výkonu hráčů při rychlém protiútku

Charakteristika zátěžová

Vytváření družstva a jeho výkonu předpokládá znalost sociálně psychologických poznatků a jevů týkajících se družstva jako sociální skupiny a jejich praktickou aplikaci při tvorbě podmínek úspěšnosti družstva (Dobrá, 1987).

Činnost hráčů basketbalu klade velmi vysoké nároky na nervosvalové a humorální regulační mechanismy organismu. Základem připravenosti basketbalisty tedy *speciální herní vytrvalost v činnosti střední až vysoké intenzity s nepravidelnými úseky zatížení* především *rychlostně silového charakteru* a nepravidelnými intervaly méně intenzivní činnosti či relativního klidu. V basketbalovém utkání se tedy objevují *všechny druhy zatížení*, které na sebe navazují a navzájem se ovlivňují. Z hlediska způsobu energetického zabezpečení výkonu můžeme mluvit o *smíšeném a aerobně anaerobním charakteru zatížení*. Jedná se o zatížení přibližně na hranici anaerobního prahu, kdy dochází k *dynamické rovnováze aerobních a anaerobních procesů* a s tím související tvorbě a odbourávání laktátu. Tento smíšený charakter energetického zabezpečení indikuje pro trenéry basketbalu otázku o zaměřenosti rozvoje a kultivace jednotlivých zón metabolického krytí výkonu jako součásti procesu sportovního tréninku. Z funkční připravenosti basketbalisty je tedy *rozhodující složka ATP-CP*, tzv. anaerobně alaktátový způsob úhrady energetických nároků, v jejímž rámci probíhá většina finálních činností basketbalisty (uvolnění s míčem i bez míče, doskakování, řešení situace jeden na jednoho i většina obranných činností).

Anaerobně laktátový způsob úhrady energie (LA) je druhou složkou ovlivňující možnost podávání maximálního sportovního výkonu v basketbale. Sportovním tréninkem je třeba vytvořit odpovídající změny v kapacitě i v účinnosti tohoto systému, nicméně konečným cílem *rozvoje LA systému* není dosahování vysoké koncentrace laktátu v krvi, ale především *adaptace hráče pro podávání maximálního výkonu* v tomto nepříznivém vnitřním stavu organismu tak, aby vnitřní homeostáze, procesy vnímání a rozhodování a využití specifických koordinačně složitých pohybových stereotypů byly narušeny co nejméně. Stupeň rozvoje aerobních procesů také do značné míry ovlivňuje průběžnou regeneraci a resyntézu ATP-CP jako zdroje energie činnosti střídané intenzity.

2.2 Faktory ovlivňující RP

Rychlý protiútok by měl být základním bodem útočné herní činnosti každého družstva na jakékoli úrovni. Provedení u jednotlivých výkonostních úrovní, je pochopitelně rozdílné a je limitováno herními činnostmi jednotlivce, které jsou podmíněny a zakládány na schopnostech hráčů. Při podrobnějším prozkoumání se tedy jedná o tyto následující předpoklady, jejichž velikost do značné míry ovlivňuje vlastní provedení.

1. Somatické faktory

K hlavním somatickým předpokladům patří

- výška a hmotnost těla,
- délkově rozměry a poměry,
- složení těla,
- tělesný typ.

U basketbalistek by, podle Ulbrichové (1980), měla být ideální výška 182cm, hmotnost 70kg, procento tuku 15%. Podle Štěpničky by endomorfní komponenta

u basketbalistů měla dosahovat hodnoty 2,0, mezomorfni komponenta 5,8 a ektomorfni komponenta 2,1.

2. Kondiční faktory

a/ Reakční rychlost

Rozumíme tím schopnost reagovat pohybem na určitý podnět, vyjadřuje se dobou reakce mezi počátkem působení podnětu a zahájením pohybu. Délka reakční doby tedy do jisté míry ovlivňuje výslednou rychlost provedení pohybu. Reakce představuje komplexní projev, v němž se spojuje rychlost nervových vzruchů s intenzivní psychickou činností. Jde tedy o počáteční fázi RP, která je pro úspěch celého RP určující. Naopak pro bránící družstvo je to čas na zformování obrany.

b/ Rychlost akcelerace

Jedná se o rychlost motorických vláken ve svalech. Tato rychlost je z 80% již geneticky dána. Jedná se především o dynamickou výbušnou sílu dolních končetin hráčů, kteří míč rozehrávají (tedy rozehrávači a křídelní hráči) a měli by dosáhnout nejvyšší rychlosti na úseku 4 až 5 metrů. Další vlastností je tuto rychlost nejen udržet, ale také předvídat další kroky, jde tedy o anticipaci.

c/ Rychlostní vytrvalost

Rychlostní vytrvalostí se rozumí schopnost co nejdéle vykonávat činnost nejvyšší (absolutně) možné intenzity, tj. tuto intenzitu jednorázově nebo opakovaně udržet, s ohledem na možnosti ATP-CP systému je to přibližně kolem 20s.

d/ Síla

V basketbale hovoříme o síle rychlé a výbušné, která spočívá v požadované rychlosti pohybu v dosažení co nejvyšší svalové tenze v co nejkratším časovém úseku. Tento časový úsek potřebný k dosažení těchto hodnot se pohybuje kolem 0,3 – 0,4 s. Do určité míry zde má význam síla absolutní, která však sama o sobě nestačí. Nebyla totiž pozorována výraznější závislost mezi velikostí maximální tenze a rychlostí jejího vyvinutí, s přibývajícím odporem se korelace zvyšuje.

e/ Koordinace

Schopnost vázaná na řízení a regulaci pohybu. Jedná se o sladění složitějších pohybů, o rytmus, rovnováhu, odhad vzdálenosti, orientaci v prostoru, pružné změny v přizpůsobení se na přesnost provedení atd. V těchto případech je pak primární funkce centrálního nervového systému a nižších řídicích center.

f/ Pohyblivost

Basketbalu se jedná především o ekonomii pohybu a pochopitelně snížená pohyblivost zvyšuje riziko zranění či bolestí

3. Faktory techniky

Jedná se o řešení konkrétního pohybového úkolu. Novější poznatky umožňují prohloubit pojetí obsahu a forem sportovní techniky. Do tohoto složitého komplexu se v současnosti zapojují i pohybové a intelektuální schopnosti. Jedná se o učení získanou pohotovost, předpoklad, řešit správně, rychle a úsporně určitý úkol = dovednost (Dovalil a kol., 2002).

4. Faktory taktiky

Taktikou se chápe způsob řešení širších a dílčích úkolů, realizovaných v souladu s pravidly daného sportu. Spočívá ve výběru optimálního řešení strategických taktických úkolů. Což bezprostředně souvisí s technickými aspekty. Jádro taktických dovedností tvoří procesy myšlení. Jeho předpokladem jsou určité soubory vědomostí, které má sportovec k dispozici v paměti a dále pak i určité intelektové schopnosti. Představy o tatickém myšlení člení jeho obsah i proces na vnímání a výběr optimálního řešení (Dovalil a kol., 2002).

5. Psychické faktory

V nejširším smyslu výkon podle Cattela (1970) závisí na centrálních (mentálních) schopnostech, lokálních schopnostech (smyslových orgánů a motoriky), instrumentálních strukturách (získaných dovednostech) a neintelektuálních faktorech (motivaci, emocích, únavě). Tyto faktory pak nejsou stejnorodé – některé lze rozvíjet, jiné jsou relativně stálé, jiné charakterizuje značná dynamika, existují vztahy s korovými oblastmi mozku i s podkorovými centry. V užším psychologickém pohledu se výkon považuje za závislý na schopnostech a motivaci (Dovalil a kol., 2002).

2.3 Sportovní výkon a jeho týmová a individuální složka

Sportovní výkon družstva je definován jako aktuální projev speciální sportovní výkonnosti, jejímž obsahem je uvědomělá pohybová činnost zaměřená na řešení úkolu vymezeného pravidly (Choutka a Dovalil, 1991).

Na výkon družstva působí jeho vnitřní struktura, tj. určitý systém pozic a rolí hráčů v týmu. K rozhodujícím parametrům, které ovlivňují sportovní úspěšnost družstva patří koheze, participace a autorita. Tyto parametry mají sociálně psychologickou a herní dimenzi.

V basketbalu zásadně rozlišujeme *výkon družstva a výkon jednotlivce* v utkání jako dvě odlišné kvality.

Sportovní výkon družstva

Sportovní výkon basketbalového družstva je výkon sociální skupiny zvláštního druhu, založený na individuálních výkonech hráčů, podléhajících vzájemnému regulačnímu působení, jež se projevuje tím, že hráčky ovlivňují své jednání i chování skupiny jako celku. Jediným vyjádřením výkonu družstva je výsledek dosažený v utkání proti konkrétnímu soupeři.

Na výkon družstva působí jeho vnitřní struktura, tj. určitý systém pozic a rolí hráčů v družstvu. K rozhodujícím parametrům, které ovlivňují sportovní úspěšnost družstva, patří *koheze(soudržnost)*, *participace* a *autorita*. Tyto parametry mají sociálně psychologickou a herní dimenzi. Koheze – v sociálně psychologickém smyslu vyjadřuje míru semknutosti hráčů v jeden celek. Participace – je míra účasti jednotlivých hráčů na činnosti, hře (výkonu) družstva. Autorita – představuje míru významu družstva pro jeho členy (Dobrý a Velenský, 1987)

Individuální sportovní výkon

Basketbal bývá označován za vysoce kolektivní hru. Úspěch hry družstva v útoku však není pouze výsledkem složitě organizovaných systémů a složitých kombinací. Je přímo podmíněn úrovní hry jednotlivce (Dobrý, 1963).

Sportovní výkon basketbalisty chápeme jako vývojový stupeň způsobilosti participovat (podílet se) na hře družstva. Je podmíněn komplexní dispoziční strukturou, která se navenek projevuje jako souhrn osvojených herních činnosti integrovaných do hry celého družstva (Dobrý a Velenský, 1987)

Všechno to, co hráč dělá, činí, vykonává v utkání, a všechno to, co je spjato s plněním jeho herních úkolů v utkání, lze jednoduše vymežit jako individuální herní výkon nebo také jako herní výkon jednotlivce. Individuální herní výkon tedy nepředstavuje pouze výsledek realizace nějaké činnosti, ale proces, který tuto realizaci provází.

Individuální herní výkon je jevem velmi složitým. Toto konstatování umocňuje objektivní zjištění, že převážná část průvodních dějů individuálního herního výkonu se odehrává uvnitř organismu hráče a není tudíž vnějškově pozorovatelná. Jde o psychické procesy a stavy, laickým vyjadřováním běžně označované jako herní či taktické myšlení (vnímání, myšlení, rozhodování, pozornost), a o tzv. bio-energetické procesy, naznačující možnosti provedení (provádění) herních činnosti hráčem v průběhu utkání, a to různě dlouhou dobu a s různou intenzitou.

Navenek se hráči projevují pouze kvalitou a množstvím prováděných činností. Podle toho jsou také většinou posuzování a hodnoceni, což někdy vede – zejména u diváků a vůbec u laické veřejnosti – ke zjednodušenému chápání výkonu.

Z hlediska rozvoje a zdokonalování, je podle našeho názoru, vhodné označovat individuální herní výkon jako výkon dovednostně kondiční. První stránka dovedností naznačuje nutnost učení basketbalovým činnostem, a tím požadavek individuálně maximálního zvládnutí základů sportovní hry. V tomto směru je ale třeba upřesnit rozdíl mezi pojmy „herní činnost“ a „herní dovednost“. Zatímco „herní činnost“ vyjadřuje popisnou charakteristiku nějakého pohybu či pohybového úkonu, přiřazovaného ke sportovní hře (střelba, dribling, přihrávka, krytí útočníka s míčem atd.), je „herní dovednost“ vždy míněna individuální kvalitou (úroveň) provedení takového úkonu, resp. takových úkonů. Herní dovednosti se tak stane každá osvojovaná herní činnost a její výsledek ve smyslu možností aplikace v utkání (Velenský, 1999).

2.4 Herní činnosti jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce jsou *dovednosti otevřeného typu* pohybové činnosti konané v otevřeném, tj. proměnlivém prostředí utkání. Rozlišujeme herní činnosti jednotlivce na: **a/ útočné** – uvolňování bez míče, uvolňování s míčem, přihrávání, střelbu, doskakování, clonění, **b/ obranné** – krytí útočníka bez míče, krytí útočníka s míčem, krytí prostoru proti početní převaze útočníků, krytí útočníka po střelbě a stahování míče (Velenský, 1999).

Herní činnosti jednotlivce mají vztahový charakter. Každá dovednost se realizuje za přítomnosti spoluhráčů i soupeřů a má současně kooperační i kompetiční charakter (Dobry a Velenský, 1987).

2.4.1 Útočné činnosti jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce se běžně rozdělují na útočné a obranné. Tato klasifikace vyplývá ze základního popisu jednotlivých činností a z jejich určení v rámci plnění herních úkolů, které jsou ve skutečnosti dané podstatou basketbalu (útok – obrana).

Podle určitého kritéria však můžeme **útočné činnosti** ještě dále dělit do dvou skupin. První skupinu jsme označili jako „**útočné činnosti jednotlivce individuálního typu**“.

Řadíme mezi ně:

- uvolňování s míčem na místě (jako činnost předcházející driblingu nebo střelbě);
- uvolňování s míčem v pohybu (dribling);
- střelbu z místa, střelbu v pohybu.

Tyto činnosti směřují do té nejjednodušší herní formy, jakou sportovní hra může nabídnout. Jde o řešení situace jeden útočník proti jednomu obránci.

Do druhé skupiny, kterou jsme označili jako „**útočné činnosti jednotlivce vztahového typu**“, zařazujeme:

- uvolňování s míčem na místě (jako činnost předcházející přihrávce);
- přihrávání a chytání míče (na místě a v pohybu);
- uvolňování bez míče;
- clonění.

Provedení těchto činností předpokládá minimální účast dvou nebo dokonce tři spoluhráčů. Ve zjednodušených herních podmínkách se proto tyto činnosti mohou objevit v situacích dvou proti dvěma nebo tři proti třem (nepočítáme-li alternativy přesilových situací 2-1, 3-2, 3-1) (Dobry a Velenský 1989).

1. Uvolňování s míčem na místě

Uvolňování hráče s míčem je činnost jednotlivce, při níž hráč získá výhodnější postavení nebo postoj a uvolní se pro další činnost s míčem. Na místě se hráč s míčem uvolňuje změnami postoje pomocí obrátek, pohybem paží s míčem, vhodnou polohou držení míče a klamavými pohyby. Uvolňování s míčem na místě je ve hře málo výrazné a často i málo postřehnutelné, především proto, že se vždy těsně spojuje s následující činností a nedá se od ní dosti dobře oddělit. Bývá to činnost časově značně omezená a z hlediska pohybového projevu velmi jednoduchá. Důležitým prvkem uvolňování s míčem na místě je obrátka neboli pivot. Je to obrat, který hráč provádí na jedné noze (tzv. obrátkové) tak, že druhou nohu zvedne a opět dokročí na zem, i opakovaně (Dobry, 1963).

2. Uvolňování s míčem v pohybu

V pohybu se hráč s míčem uvolňuje především **driblingem**. Tento prvek je z celé činnosti hráče nejvýraznější, proto se na něj vždy soustřeďuje pozornost. Kromě driblingu má však tato činnost ještě další neméně důležité složky: **start (vyražení), pohyb hráče, dvojtakt v pohybu a při zastavování, držení míče při dvojtaktu, klamavé pohyby** (Dobry, 1963).

Úroveň driblingové dovednosti, a to i navzdory rozdílům, které ovlivňují použití z hlediska hráčských rolí a funkcí, je podle našeho názoru jedním z hlavních měřítek pro určení stupně zvládnutí všech základů sportovní hry. I když nechceme zjednodušovat, přeceňovat a zobecňovat tvrzení „jaký dribling, takový hráč“, přece jenom si myslíme, že právě v tomto směru se dribling stává výborným ukazatelem. Lze totiž z něho vyčíst celou řadu věcí: úroveň zvládnutí přirozené lokomoce – běhu, úroveň osvojení vlastní činnosti – driblingu, povahové vlastnosti hráče spojované s jeho individuální tvořivostí i tvořivostí pro družstvo, způsob herního myšlení atd. (Velenský, 1999).

3. Střelba z místa a pohybu

Střelba je útočná činnost jednotlivce, při níž hráč řeší situace různě provedeným hodem nebo odbitím míče na koš. Je výslednicí celé hry v útoku, kdy veškerá snaha všech pěti hráčů je zaměřená na přípravu výhodného postavení pro střelbu. U střelby zdůrazňujeme především její přesnost či úspěšnost, která se vytváří postupně neustálým zdokonalováním techniky „citu pro střelbu“ (Dobry, 1963).

Pro konečnou fázi útočných akcí je v soutěžích elitního basketbalu asi nejtypičtějším úkazem její pestrost, různorodost, a to jak způsoby provedení a vzdálenostmi, tak především činnostmi, které vlastní střelbě předcházejí (Velenský, 1999).

4. Přihrávání

Přihrávka je jednou z nejdůležitější útočných činností hráče, která umožňuje rychlý pohyb, přesun hry a pomocí ní si hráči navzájem pomůžou najít pozici pro zakončení. Je to důležitý komunikační prvek basketbalu, ale i jiných ne jen míčových her. Více se přihrávkou budu zabývat v následující kapitole (viz. kapitola 2.4).

5. Uvolňování hráče bez míče a chytání míče

Uvolňování hráče bez míče je činnost jednotlivce, při níž hráč bez míče získá takové postavení nebo postoj, které mu umožní chytit přihrávku spoluhráče.

Správným uvolněním bez míče zakončeným bezpečným chycením přihrávky získá hráč možnost k další přihrávce, ke střelbě nebo úniku s míčem. Proto zařazujeme do uvolňování bez míče také chytání míče, neboť s touto činností bezprostředně souvisí, zakončuje ji a vytváří tak předpoklady pro další činnosti hráče s míčem (Dobry, 1963).

Pohyb hráče při uvolňování bez míče, klamný pohyb, změna rychlosti a směru, to jsou základní činnosti při uvolňování. Často se využívá pohyb ve tvarech písmen S, L, V,C, ale je na konkrétném hráči a jeho technický, motorických a taktických dovednostech jak tu kterou situaci vyřeší.

6. Clonění

Clonění je typická činnost jednotlivce vztahového typu. Clonění jednoduše definujeme jako pravidly povolený způsob zadržení či zastavení pohybu nebo předpokládaného pohybu obránce. Hovoříme-li v této souvislosti o pravidlech, pak proto, že činnost je jimi velmi přesně vymezena. Příslušné články např. určují vzdálenost clony postavené jednak uvnitř zorného pole v klidu stojícího obránce, jednak mimo zorné pole v klidu stojícího obránce. V prvním případě hráč může postavit clonu v těsné blízkosti u obránce, avšak bez dotyku s ním. V druhém případě musí hráč dát soupeři možnost udělat jeden normální krok směrem ke cloně, ale bez dotyku (Velenský, 1999)

7. Dorskakování

Dorskakování je útočná činnost jednotlivce, při níž se hráč snaží získat kontrolu nad míčem po neúspěšné střelbě, a to vlastní nebo některého ze svých spoluhráčů. Dorskakovat má především hráč, který nestřílel, avšak i hráč, který střílel, se o to může pokusit (Dobry, 1963).

2.5 Herní kombinace

Herní kombinace představují cíle směrné jednání dvojice až pětice hráčů při řešení herních úkolů.

Podmínky vzniku a realizace herní kombinace jsou tyto:

1. Identifikace herního úkolu skupiny zúčastněnými hráči.
2. Komunikace mezi hráči.
3. Sladění herních záměr a rozhodování zúčastněných hráčů.
4. Časoprostorové sladění herních činností zúčastněných hráčů.

První zvláštností řešení herních úkolů skupinou hráčů je nutná současná intelektová činnost celé skupiny, jež bývá označována jako skupinové myšlení (Kričevskij 1968, 1969). Úkolem každého hráče ve skupinovém myšlení je orientovat se v daném prostoru a prozkoumat a zjistit charakter činnosti spoluhráčů i soupeřů. Pro sladění záměrů a činností pak musí nastat jev, který Kričevskij označuje jako vstřícná orientace. Jeho důsledkem by měl být vznik skupinového modelu řešení, jehož základem jsou vzájemně souhlasné individuální modely řešení konkrétní herní situace.

Druhou zvláštností řešení herních úkolů skupinou hráčů je vztah k prostoru a k prostorovému uspořádání.

V herních kombinacích dochází k vazbě individuálních herních činností různého počtu zúčastněných hráčů. Vazba je buď současná, nebo následná a je třeba právě v ní hledat kritická místa, na nichž závisí úspěšnost herních kombinací.

Při popisu a určování herní situace, tj. faktorů, ovlivňujících provedení herní kombinace, bereme v úvahu počet hráčů, kteří se na kombinaci aktivně podílejí nebo mají možnost do kombinace aktivně zasáhnout.

Herní kombinace pak dělíme na útočné a obranné:

Útočné:

- Kombinace založené na akci „hod’ a běž“.
- Kombinace založené na clonění.
- Kombinace založené na početní převaze útočníků nad obránci.

- Kombinace založené na využití některých herních činností jednotlivce (úniku bez míče, úniku driblingem, přihrávkou) (Dobrý a Velenský, 1987).

2.6 Systémy hry družstva

Systém hry družstva je *organizace vztahů* mezi hráči jednoho družstva a organizace jejich činností při předpokládané opozici soupeře. Systém hry je zaměřen na dosažení konečného cíle družstva v utkání nebo na splnění útoku nebo obrany v úsecích utkání.

Systém hry je charakterizován *základním rozestavením hráčů*, z něhož vyplývají specializované funkce jedinců, konkretizují se vztahy mezi nimi, určují se možnosti skupinových činností a vyplývají požadavky na herní činnosti jednotlivce. Systémy hry dělíme na *útočné a obranné* (Dobrý a Velenský, 1989).

2.6.1 Útočné systémy

Vývoj v oblasti útočných systémů dospěl ke třem základním pojetím.

- *První pojetí* klade důraz na přísně strukturovanou a **předem naplánovanou hru** družstva. Využívá různého počtu krátkodobých kombinací, které mezi sebou nesouvisí. Tyto kombinace však bývají jen zřídka úspěšné.
- *Druhé pojetí* staví herní systém družstva **na jednoduchých zásadách**, které dodávají hře jednotlivců smysluplnost a poskytují každému útočnickovi dostatek možnosti samostatně se rozhodovat, využívat soupeřových slabin a vlastních předností. Toto pojetí nazýváme “freelance”, nelze ztotožňovat vlastní improvizací.

- *Třetí pojetí* je označováno jako “**volný styl**” hry družstva. Je vhodné v případě, kdy se sejde skupina hráčů která má fungovat jako družstvo bez možnosti systematické přípravy.

Rozlišování a popis jednotlivých útočných systémů se provádí podle následujících kritérií:

- a) podle stupně organizovanosti soupeřovy obrany (postupný útok proti zorganizované obraně, rychlý protiútok proti nezorganizované obraně),
- b) podle plochy hřiště (na celém hřišti, na polovině, na dvou třetinách),
- c) podle druhu obranného systému soupeřova (proti osobnímu, zónovému, kombinovanému obrannému systému),
- d) podle stupně obranného nátlaku (proti nátlakovému osobnímu obrannému systému, proti staženému osobnímu obrannému systému, proti zónovému presingu atd.),
- e) podle rozestavení útočníků (2-3, 1-4 atd.),
- f) podle některých hráčských funkcí (se dvěma středními hráči atd.),
- g) podle převažujících útočných kombinací (clona bez míče pro hráče bez míče atd.).

Útočný systém hry družstva by měl splňovat tato kritéria:

1. umožňovat individuální hru a tvořivé individuální řešení herních situací,
2. vytvářet dobré střelecké situace ve vzdálenosti s vysokou pravděpodobností úspěšnosti střelby,
3. umožňovat rovnoměrnou střelbu z krátké i střední vzdálenosti,
4. zajišťovat doskakování a návrat do obrany po ztrátě míče (Dobry a Velenský 1989).

2.7 Systémy rychlého protiútoku

Družstvo, které staví na především na rychlém protiútku, vyvíjí po celé utkání na soupeře značný tlak, je agresivní a využívá k rychlému zakončení akcí každé příležitosti. Tato snaha se přenáší i do systému v postupném útoku, který je jednodušší, s malým množstvím přihrávek, s častými pokusy o střelbu a důrazným doskakováním.

K charakteristickým rysům progresivní *koncepte systémů rychlého protiútoku* patří:

1. Rychlý protiútok lze uskutečnit vždy, když družstvo získá míč pod svou kontrolu a soupeři se nepodaří ihned zorganizovat obranný systém.
2. Čím je větší plocha hřiště, na níž se rychlý protiútok hraje, tím je zapotřebí většího počtu útočníků, kteří se rychlého protiútku zúčastňují organizovaným způsobem.
3. Rychlý protiútok je krátkodobá akce, která může být zakončena střelbou z krátké nebo střední vzdálenosti v jakékoli herní situaci.

Koncepte rychlého protiútku nám ve svých důsledcích ukazuje značné množství herních situací, ve kterých může být rychlý protiútok zahajován i zakončován, i pestrost způsobů provedení těchto systémů. Tuto širokou progresivní koncepci bychom mohli vyjádřit jednoduše tím, že rychlý protiútok lze uskutečnit vždy, vždy když družstvo získá míč pod svou kontrolu. Takto chápaný rychlý protiútok znamená nesmírně účinnou útočnou zbraň.

Žádný systém rychlého protiútku nemůže dobře fungovat bez účasti všech pěti hráčů. Organizace jejich činnosti musí být taková, aby si hráči svou hrou přímo vytvářeli příležitost pro rychlý protiútok a nečekali na něj.

Zdánlivá jednoduchost a krátké trvání mohou vést trenéry k nesprávně stanovenému heslu „co nejrychleji vpřed“. Realizaci tohoto hesla vidíme na našich hřištích velice často, přičemž přesná organizace obvykle chybí.

Rychlý protiútok se může hrát na celém hřišti, na třech čtvrtinách hřiště, na polovině hřiště, popř. i na menší ploše, než je polovina hřiště. Což znamená, že není nutné omezovat představu o rychlém protiútku na situace po neúspěšné soupeřově střelbě. Důležité ovšem je připravit se na *zahajování rychlého protiútku*

v nejrůznějších situacích a využít vždy momentu, kdy soupeřova obrana není zorganizovaná a kdy naopak útočící družstvo je připraveno a schopno útočnou akci co nejrychleji zakončit.

V systému Rychlého protiútoky se rozlišuje zahájení, střední fáze a zakončení. Pro rozlišení systému rychlého protiútoky je rozhodující zahájení a střední fáze.

V zahájení rychlého protiútoky po získání míče existují dvě základní varianty:

1. **První přihrávka** je určena **vždy jenom jednomu hráči**, kterým bývá obvykle rozehrávač.
2. **První přihrávka** jde na **kteréhokoli hráče**, který se uvolňuje ve vzdálenosti 4 a více metrů od koše.

Rychlý protiútok je možné **zahajovat** v těchto herních situacích:

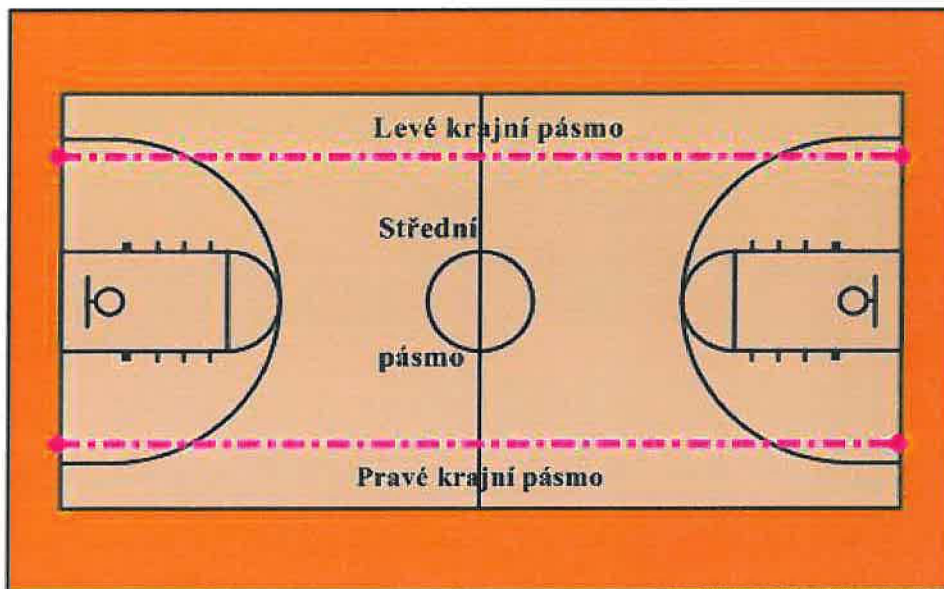
- a) Po soupeřově neúspěšné střelbě ze hry.
- b) Po soupeřově koši ze hry.
- c) Po soupeřově neúspěšném trestném hodu.
- d) Po soupeřově úspěšném trestném hodu.
- e) Po vhazování ze zázemí za postranní čarou, kdekoli na zadní a přední polovině.
- f) Po rozskoku.
- g) Po získání míče v poli.

V okamžiku střelby může družstvo, které hodlá přejít do rychlého protiútoky, reagovat dvojím způsobem:

- a) Hráči mohou zůstat u svých soupeřů na místech, kde byli při střelbě, a snažit se správně obsadit soupeře a získat míč.
- b) Hráči zaujmou zónové postavení 2-1-2 nebo 1-2-2, a tím obsadí prostor, kam se může míč s největší pravděpodobností odrazit.

Druhý způsob je z hlediska zahajování rychlého protiútoky velmi výhodný.

Při organizaci rychlého protiútoky je užitečné rozdělit hřiště na tři podélná pásma: **levé krajní, střední a pravé krajní** (obr. 1). Střední pásmo je mnohem širší než krajní pásma, neboť je určeno pro postup hráče s míčem. V krajních pásmech se obvykle nedoporučuje driblingu (Dobry, 1963).

V praxi se setkáváme s *dvěma druhy systému rychlého protiútoku*. V prvním případě se míč dopravuje k soupeřově koši středním pásmem, ve druhém případě je míč dopravován v jednom z krajních pásem. Ve středním pásmu se obvykle používá dlouhého úniku driblingem, v krajních pásmech je míč přihráván a hráči si do tohoto pásma vbíhají.

Rychlý protiútok se po stažení míče *nejčastěji zahajuje přihrávkou*. Prostor pro přihrávku se nedá předem přesně určit, neboť to záleží na momentální herní situaci. Prostor pro přihrávku může být u postranní čáry nebo až v rohu, může však být i v okolí čáry trestného hodu. Směr první přihrávky bývá často ovlivněn konkrétní organizací rychlého protiútoku.

Někdy vysoký hráč po stažení míče přímo vyhledá pro první přihrávku určitého spoluhráče, který je schopen nejlépe dopravit míč driblingem na polovinu soupeře.

Téměř ve všech případech se doporučuje dostat míč z nejvíce ohroženého prostoru pod košem přihrávkou a jen v krajním případě, jsou-li všichni spoluhráči v nevýhodném postavení, driblingem. Jakmile se míč ocitne ve středním pásmu, měl by v něm při přechodu na přední polovinu zůstat. Přihrávka na krajního spoluhráče je vhodná až na přední polovině, když se hráč s míčem ve středním pásmu přibližuje k soupeři.

V systému rychlého protiútoku, ve kterém se míč přihrává vpřed v krajním pásmu, je zapotřebí v závěru vytvořit z předních tří útočníků trojúhelníkové postavení.

Za prvním sledem předních tří hráčů postupuje čtvrtý hráč, který je dobíhá a často zakončuje rychlý protiútok střelbou krátké nebo střední vzdálenosti. Má také důležitou úlohu při doskakování. Pátý hráč zajišťuje obranu pro případ, že by došlo ke zcela nečekané ztrátě míče a soupeř by se sám pokusil o rychlý protiútok.

Charakteristické zvláštnosti rychlého protiútku ovlivňují i všechny herní činnosti jednotlivce.

➤ **Přihrávání:**

První přihrávku je často třeba provést přes soupeře. Rychlost přihrávky je podmíněna přehledem o situaci a uvolnění na místě pro přihrávku. Většinou se v této situaci používá některé z přihrávek jednoruč. V dalším průběhu rychlého protiútku se mohou objevit 1-2 přihrávky na hráče běžícího vpřed. V těchto situacích se obvykle používá přihrávky obouruč trčením. V závěru rychlého protiútku se často řeší přesilová situace, v níž se musí obratně přihrát kolem soupeře.

➤ **Uvolňování s míčem:**

Krátkého úniku je možno použít po stažení míče, nemůže-li hráč ihned přihrát. Při dlouhém úniku podél hřiště je důležitá rychlost pohybu a zvednutí hlavy umožňující přehled o situaci. Řešení situací rychlého protiútku vyžaduje včasné rozhodování, proto musí driblující hráč sledovat situaci.

➤ **Uvolňování bez míče:**

Jeden až dva hráči, kteří mohou dostat přihrávku, se musí uvolňovat k postranní čáře, uvědomit si, kde je nejbližší soupeř, a podle toho si hledat vhodný prostor pro chycení míče. To jsou hlavní úkoly hráče v zahajovací fázi. Hráči se musí někdy i vracet ke svému koši nebo ke koncové čáře na zadní polovině. Z toho vyplývá značný význam taktické stránky tohoto celkem jednoduchého způsobu uvolnění. Dále se vyskytuje v rychlém protiútku rychlý, rovný a přímý únik podél hřiště.

➤ **Střelba:**

Při zakončování rychlého protiútku se hráč dostává do střeleckých situací bezprostředně pod košem nebo ve vzdálenosti do 5m od koše. Hráč střílí po úniku driblingem nebo po chycení míče v pohybu jednoruč vrchem, jednoruč přes hlavu

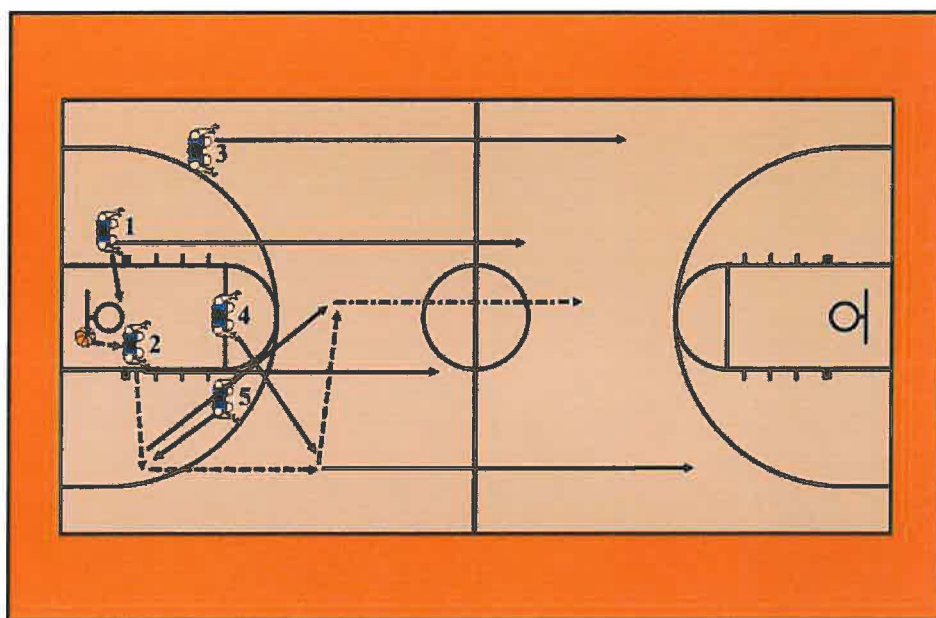

nebo obouruč spodem. Často se také objevuje střelba jednoruč ve výskoku po odrazu z místa (Dobry, 1963).

Možnosti organizace systému rychlého protiútoku zobrazím na následujících případech.

Na obr.2 dochází k doskočení míče pivotem (hráč 2), který se pivotovou obrátkou k postranní čáře uvolňuje k přihrávce na předem určeného spoluhráče, či na spoluhráče, který je v danou situaci na pravé polovině hřiště. V tomto případě je to hráč 5. Hráč 5 se po chycení míče uvolňuje do středního pásma po prodloužení přihrávky na hráče 4, který vrací míč přihrávkou zpět do středního pásma hráči 5. Hráč 3 vyráží vpřed podél levé postranní čáry, hráč 5 se uvolňuje driblingem na útočnou polovinu, hráč 4 běží podél pravé postranní čáry. Tento trojúhelník je sledován hráčem 1, který dobíhá středním pásmem jako první trajler a uvolňuje se pro přihrávku od křídelního hráče. Hráč 2 zajišťuje návrat do obrany pro případ, že by došlo k nečekané ztrátě míče. Jestliže však nezakončí ani hráč 1 dobíhá jako druhý trajler středním pásmem pod koš.

Obr. 2

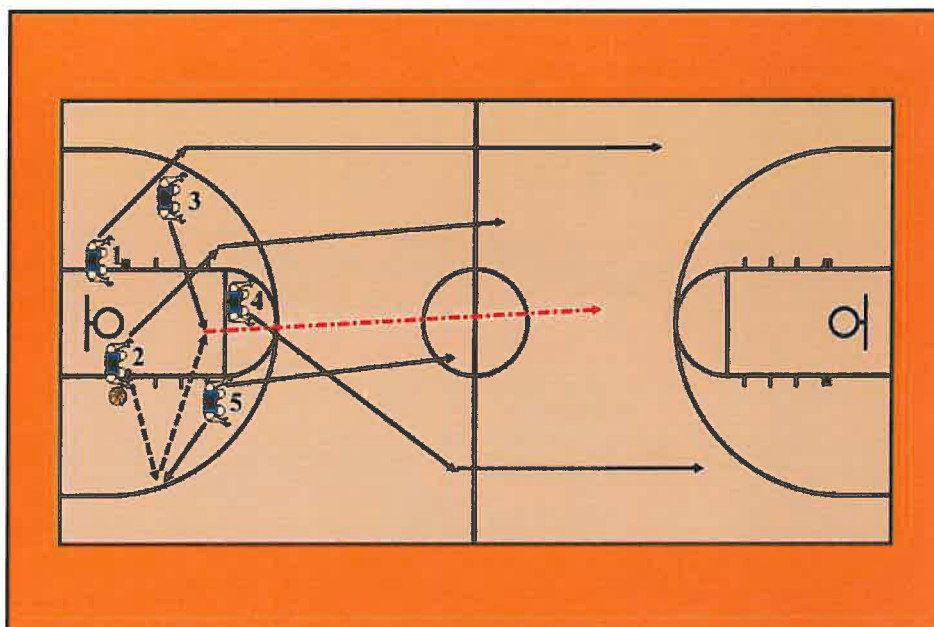

Na obr.3 dochází k doskočení míče opět pivotem 2, který se uvolňuje pivotovou obrátkou k postranní čáře a přihrává na hráče 5, ten přihrává na uvolňujícího se hráče 3 do středního pásma a driblingem se uvolňuje na útočnou polovinu hřiště. Hráči 4 a 5 dobíhají v krajních pásmech. Hráč 1 dobíhá jako první trajler, hráč 2 zajišťuje obranu.

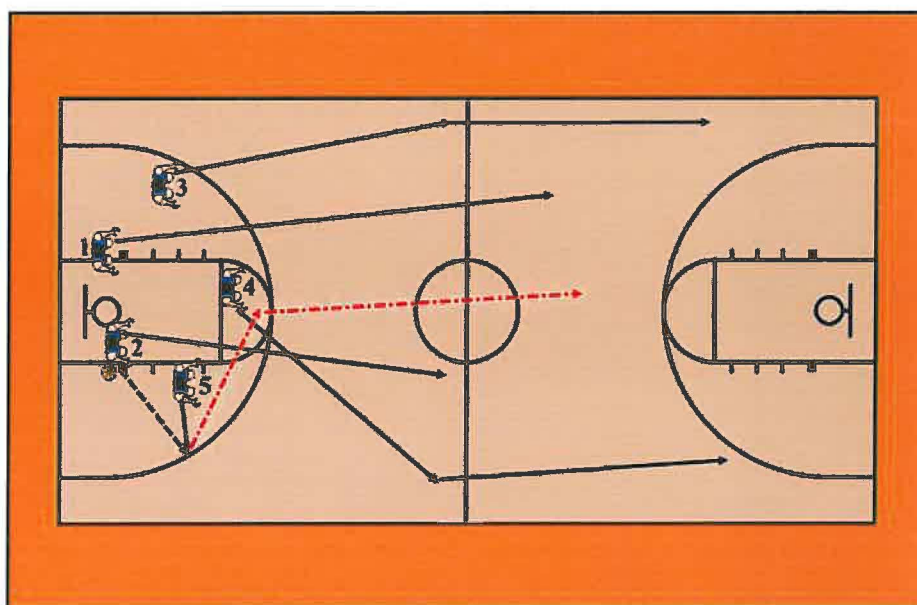

Obr. 4

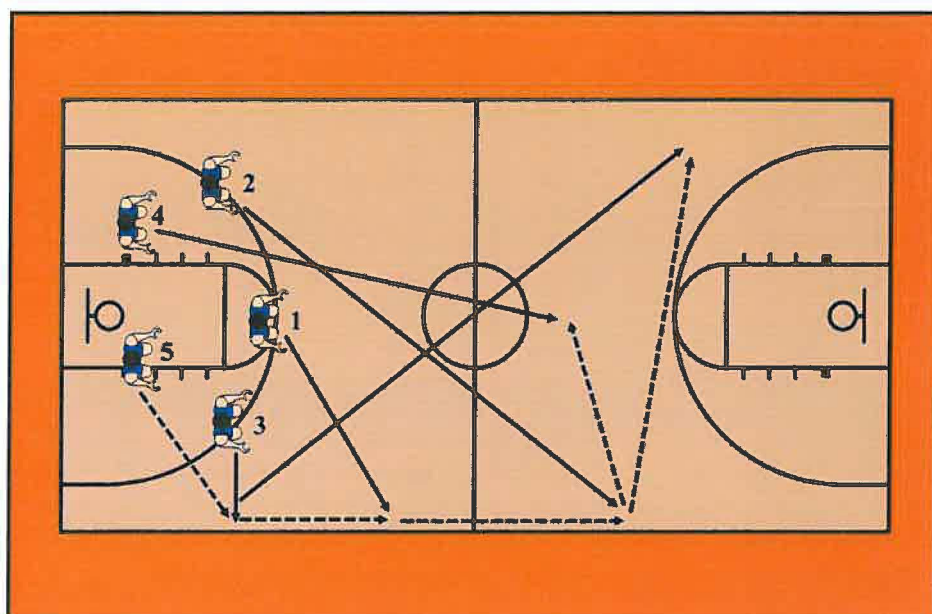

Na obr. 5 dochází k zisku míče po doskoku vysokým hráčem 3, který přihrává do krajního pásma hráči 5, ten se uvolňuje diagonálně driblingem do středního pásma a dostává se tak na útočnou polovinu. Do krajních pásem se v tomto případě dostávají hráči 4 a 3, Prvním trajlerem je hráč 1, obranu zajišťuje hráč 2 a stává se tak druhým dobíhajícím trajlerem.

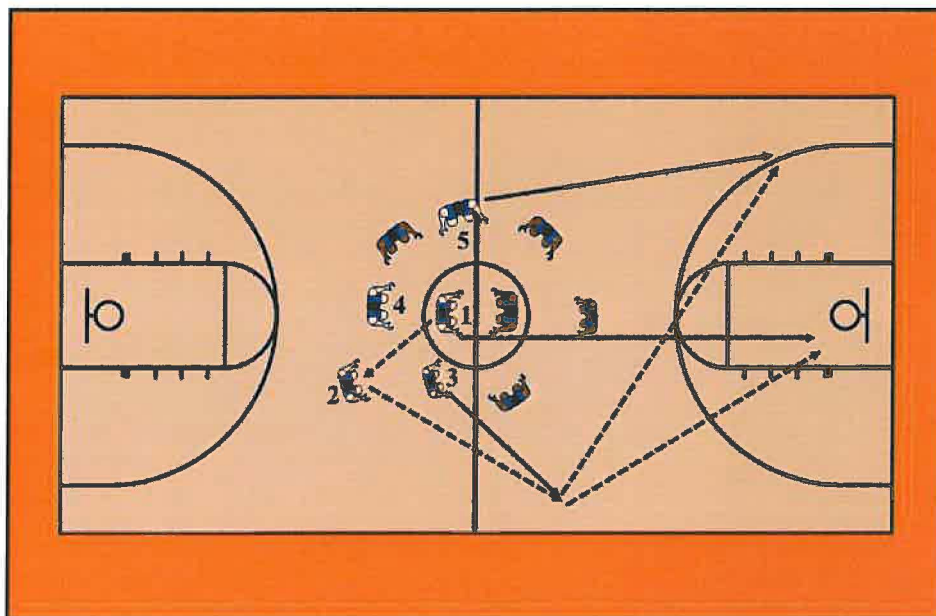
Obr. 5

Obr. 6

Další možností zahájení rychlého protiútoku po zisku míče doskokem pivota, je uvedeno na obr.6. Hráč 5 doskakuje míč, přihrává do krajního pásma na hráče 3. Ten prodlužuje přihrávku na nabíhajícího hráče 1 a uvolňuje se do druhého krajního pásma. Hráč 1 prodlouží přihrávku krajním pásmem přihrávkou na nabíhajícího hráče 2. Do středního pásma na útočnou polovinu vbíhá hráč 4, kam dostává přihrávku. Je vytvořen trojúhelník uprostřed s hráčem 4, a v krajních pásmech hráči 2 a 3. Prvním trajlerem se stává hráč 1, obranu zajišťuje hráč 5.

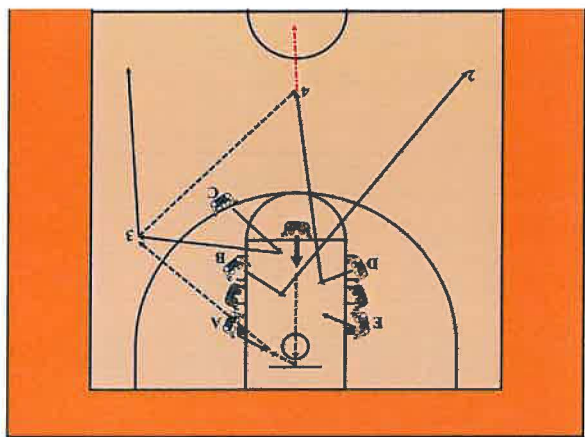
Na obr.7 dochází k zahájení rychlého protiútoku po rozskoku ve středovém kruhu. (Těchto případů se bude v utkáních vyskytovat minimum i díky novým pravidlům, která Stanovují rozskok jen v úvodu utkání a při změně stran, tedy po dvou čtvrtinách utkání. Tedy jen malá příležitost). Hráči zaujmou předem domluvené postavení na středovém kruhu (v některých případech musíme postavení přizpůsobovat soupeři). Hráč 1 se pokusí přihrát na spoluhráče 2, kterému se k postranní čáře uvolňuje hráč 3 pro přihrávku do krajního pásma. Do druhého krajního pásma se uvolňuje hráč 5 a středním pásmem se pro přihrávku uvolňuje rozskakující hráč 1. Hráč 3 má tři možnosti zakončení rychlého protiútoky, a to 1 na 1, nebo přihrávkou na hráče 5, nebo přihrávkou na hráče 3. O dalších možnostech zakončení se zmíníme později.

Zahájení rychlého protiútoky je možné po neúspěšném trestném hodě soupeře. Toto zahájení znázorním na obr.8. Výhodou této situace je, že se hráči mohou předem rozestavit na určená místa.

Doskakující hráč A stahuje míč a přihrává ho hráči C-3, který se po krytí střelce hráče uvolňuje k postranní čáře. B-2 vyrazí k pravé postranní čáře. D-4

vyrazí do středu hřiště, kam dostává přihrávku od C-3. D-4 se pak uvolňuje driblingem středem hřiště ke koši, nebo přihrává hráči B-2 nebo C-3.

Obr.8

Na těchto příkladech ukazujeme zahájení rychlých protiútoků po zisku míče v daných situacích. U všech příkladů můžeme pozorovat první rychlou přihrávku na spoluhráče, který díky prostorové orientaci v poli a skupinovému myšlení vyhledá dalšího uvolňujícího se hráče, či zvolí variantu driblingu nejlépe středním pásmem. V závěrečné fázi rychlého protiútku se dostávají útočníci do různých situací, které jsou dány počtem útočnicků a obránců.

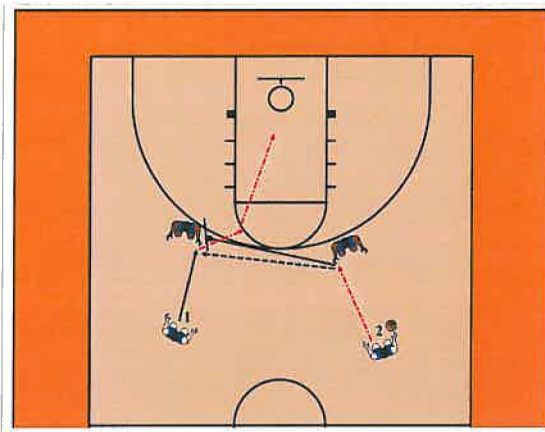
Nejčastěji se vyskytující situace v závěrečné fázi rychlého protiútku:

1. Jeden útočník postupuje sám ke koši, obránce ho dobíhá. Je třeba provést únik rychle, nezpomalovat a neotáčet se.
2. Jeden útočník proti jednomu obránci. Je třeba Využíváme postavení soupeře, který se vrací pozpátku a nemá takovou rychlost jako útočník.
3. Jeden útočník proti dvěma obráncům. Ustupují-li obránci vedle sebe, je dobré pokusit se proniknout mezi nimi.
4. Dva útočníci proti jednomu obránci . Zde je typickou kombinací přilákání obránce k míči a rychlou přihrávkou na spoluhráče přihrát pod koš. Nepřistoupí-li obránce k míči postupuje hráč s míčem až do koše.

5. Dva útočníci proti dvěma obráncům. Tato situace se řeší za pomoci kombinací založených na cloně nebo na kombinaci hodů a běh, popřípadě se obě kombinace spojují dohromady. Ukázka na obr.9, kdy hráč 2 přihrává hráči 1 a jde clonit. Hráč 1 se uvolňuje s míčem kolem clony a prudce změří směr ke koši. Hráč 2 ihned po cloně uniká ke koši.

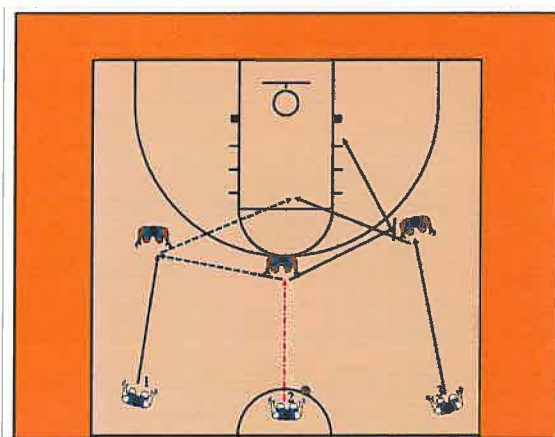
Obr. 9

6. Dva útočníci proti třem obráncům. Útočníci by se měli pokusit o proniknutí a přihrávku nebo o střelbu .
7. Tři útočníci proti jednomu obránci. Což je jedna z nejsnadnějších situací, která se obvykle řeší tím, že prostřední hráč dribluje co nejdále ke koši přímo proti soupeři a podle situace pak v těsné blízkosti soupeře přehraje.
8. Tři útočníci proti dvěma obráncům. Těžištěm této kombinace je rozhodnutí o volbě přihrávky, střelby nebo úniku s míčem. Jsou-li obránci vedle sebe, snaží se hráč s míčem postupovat driblingem středem hřiště dokud k němu nepřistoupí jeden z obránců. Hráči v krajních pásmech se uvolňují přímým únikem bez míče ke koši a jsou připraveni na přihrávku. Jsou-li obránci v postavení za sebou uvolňuje se střední hráč driblingem co nejbližší k prvnímu z obránců. Hráči v krajních pásmech se uvolňují také přímým únikem ke koši a jsou připraveni na chycení míče.

9. Tři útočníci proti třem obráncům. Na obr.10 je znázorněn příklad jedné kombinace založené na clonění. Hráč 2 přihrává na hráči 1, odbíhá a cloní pro hráče 3. Hráč 3 se uvolňuje a chytá míč, hráč 2 si hledá místo a uvolňuje se pro možnou přihrávku od hráče 3.

Obr.10

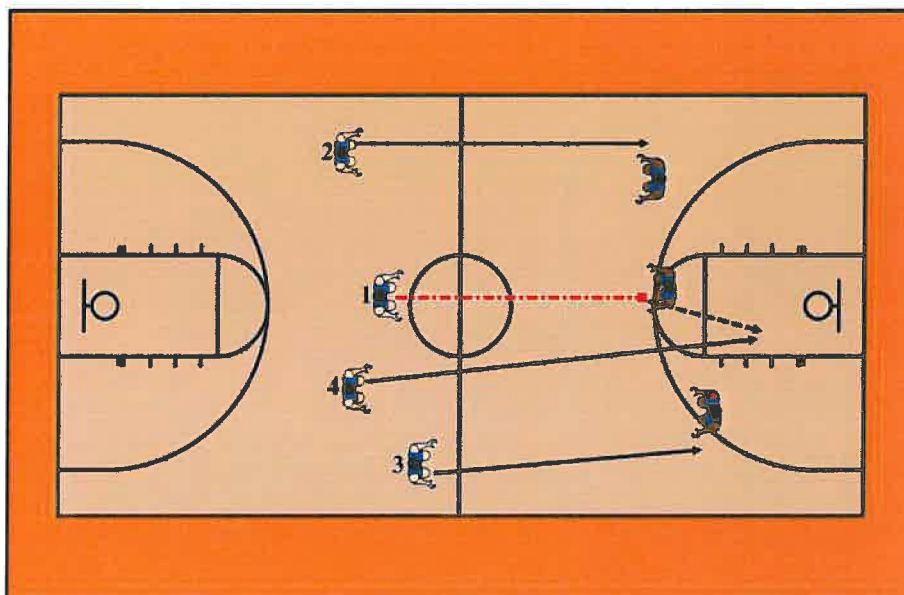

10. Čtyři útočníci proti třem obráncům, pět útočníků proti třem obráncům, pět útočníků proti čtyřem obráncům. Tyto herní situace vyžadují velmi rychlé řešení a využití početní převahy. Hráči se nesmějí proto zastavit, musí dále vyvíjet aktivitu a snažit se dané situace co nejrychleji využít.

V utkání se nejčastěji vyskytují situace, kdy jsou tři útočníci proti dvěma obráncům s jedním dobíhajícím útočníkem nebo situace se čtyřmi útočníky proti třem obráncům.

Na následující obrázku 11 znázorňují řešení herní situace čtyř útočníků proti třem obráncům. První tři útočníci tvoří již výše zmiňovaný trojúhelníku, kde střední hráč vede míč středním pásmem driblingem těsně před svého obránce.

Hráč 4 vbíhá do vnitřního prostoru, kam dostane přihrávku a zakončuje z pod koše. Další možností řešení této herní situace je přihrát na hráče 2 nebo 3. Hráč 4 probíhá středem do vnitřního pásma na silné straně a chytá míč od spoluhráče.

Nedojde-li k zakončení rychlého protiútoku v jeho první fázi můžeme využít tzv. „**secondary fast break**“, jedná se v podstatě o fázi rychlého protiútoku, kdy jsou útočníci postaveni proti stejnému, někdy i vyššímu počtu obránců, přičemž využívají dezorganizace v obraně k zakončení. Tato fáze však může znamenat také zahájení dalších kombinací, které jsou součástí plánované transition game a kterými družstvo plynule přechází do postupného útoku.

3. Pravidla FIBA

Koš je ve výšce 3,05m. Skládá se z železné obroučky připevněné k čtyřhranné desce a sítky visící dolů, která pomáhá určit, kdy míč propadl. Koš z hřiště znamená dva body, trestný hod (ze 4,575 m střílí hráč, který byl faulován) znamená jeden bod a za koš ze vzdáleného pole (7,235 m v NBA, 6,02 m na univerzitách a ve světě) se počítají tři body. Vyhrává tým, který dosáhne nejvíce bodů ve stanovené době.

Hřiště je podle pravidel 28 m dlouhé a 15 m široké. Dnešní pravidla povolují volné střídání a profesionální soupisky povolují až 12 hráčů.

Jedním z poměrně nových a důležitých změn pravidel FIBA vedoucích ke zrychlení hry bylo zavedení 24 sekundové délky útoku na zakončení (dříve 30s na zakončení) a úprava doby přechodu na útočnou polovinu na 8 sekund (dříve 10s). Jde o přiblížení pravidlům zámořské NBA. V obou případech jsou tedy časové limity stejné jako v zámořské NBA.

Hrací doba (i zde došlo k určitému přizpůsobení pravidel FIBA vůči americkému typu):

FIBA – 4 x 10 min. (dříve 2 x 20 min.)

NBA – 4 x 12 min.

Počet oddechových časů

- jeden v každé z prvních tří čtvrtin (60s)
- dva v poslední čtvrtině (60s)
- jeden v každém prodloužení (60s).

Pravidla FIBA se neustále upravují a přibližují americké NBA či ženské WNBA. Nejen kvůli zatraktivnění pro širokou veřejnost, ale celkové zrychlení hry.

4. Cíle práce:

Předmětem této diplomové práce je zjistit četnost rychlých protiútoků v jednotlivých utkáních u vytipovaných týmů. Vliv rychlého protiútoků na výsledek na základě kvantitativní analýzy a dále zjistit:

- **Hraje-li se rychlý protiútok ve sledovaném souboru.**
- **Celkový počet rychlých protiútoků ve sledovaném souboru, vyskytuje-li se tam.** Jedná se o zjištění celkového počtu rychlých protiútoků u jednotlivých vybraných družstev, v jednotlivých zápasech.
- **Úspěšnost rychlých protiútoků.**
Jedná se o kvalitativní stránku výzkumu, který se zabývá poměrem úspěšných a neúspěšných rychlých protiútoků.
- **Jaká situace předcházela zahájení rychlého protiútoků a kdo se na ní podílel.**
Cílem této otázky je ověření, zda-li teoretické rozdělení plně odpovídá a vyhovuje praxi. Při pozorování této otázky dále zjistíme zahájení rychlého protiútoků.
- **Jakým způsobem docházelo k přechodu přes středovou čáru.**
Driblingem, či přihrávkou.
- **Jaký typ zakončování byl nejčastěji využit.**
- **Jaký je podíl rychlých protiútoků na celkový výsledek.**

4.1 Úkoly:

1. Stanovení cílů, které chceme pozorovat.
2. Shromáždění literatury a videozáznamů.
3. Studium shromážděné literatury.
4. Pozorování jednotlivých utkání a sběr dat.
5. Analýza a zpracování dat.
6. vyhodnocení a určení závěrů.

4.2 Hypotézy:

1. Předpokládám, že u vítězného družstva v daném utkání bude vyprodukováno více rychlých protiútoků.
2. Předpokládám, že procentuální úspěšnost rychlých protiútoků u vítězného družstva bude v porovnání s poraženým družstvem vyšší.
3. Předpokládám, že ovlivnění výsledku rychlým protiútokem bude z procentuálního hlediska vyšší u vítězného družstva.
4. Předpokládám, že nejčastější zahájení rychlých protiútoků bude po neúspěšné střelbě soupeře, nebo při zisku míče v poli a následnou první přihrávkou na předem určeného hráče. Z důvodu změny pravidel předpokládám jen malé procento zahájení rychlých protiútoků po rozskoku. Stejně malé procentuální zahájení rychlých protiútoků předpokládám při vyhazování ze zázemí a při obdržení koši.
5. Předpokládám, že ve střední fázi rychlého protiútku bude ve vyšší míře využíváno přechodu přes střední čáru driblingem.
6. Předpokládám, že ve většině úspěšně zakončených rychlých protiútoků dojde k přesilové situaci.
7. Předpokládám, že více úspěšných rychlých protiútoků bude v průměru s celkem vyprodukovaných rychlých protiútoků vyšší u vítězného družstva.

5. Metodika práce:

5.1 Charakteristika souborů

Ve své práci jsem pozorovala využití rychlého protiútku u jednotlivých vybraných utkáních basketbalu žen. Konkrétně jde o utkání z 15. mistrovství světa žen v Brazílii 2006.

Při výběru zápasů jsem preferovala utkání, kterých se účastnila Česká Republika a sledovala obě družstva daného utkání. Celkem tedy 7 analyzovaných utkání, což je 14 sledovaných souborů.

Jedná se o tato utkání:

1. ČESKO – RUSKO:	85 - 83
2. ČESKO – USA:	50 - 63
3. ČESKO – ČÍNA:	79 - 73
4. ČESKO – KUBA:	73 : 51
5. ČESKO – FRANCIE:	58 - 62
6. ČESKO – TCHAIWAN:	93 - 72
7. ČESKO – BRAZÍLIE:	51 – 75.

5.2 Organizace výzkumu

Jako metodu jsem si zvolila přímé pozorování na základě videozáznamů. Prováděla jsem tzv. empirický výzkum, tedy výzkum na základě něčeho, co je smysly poznatelné. Naměřené výsledky jsem vyhodnotila na základě jednoduchých statistických metod.

Údaje o četnosti, úspěšnosti a provedení jednotlivých rychlých protiútoků jsem tedy získala pozorováním videozáznamů z výše uvedených basketbalových utkání . Zjištěné výsledky jsem poté zaznamenávala do předem vytvořeného archu (viz příloha č. 1). Formu záznamového archu jsem zhotovila po prostudování odborné literatury sama.

Popis jsem omezila na nejdůležitější vlastnosti a znaky herního výkonu (Šafaříková, 1988):

- Ohodnocení výkonu ve sportovních hrách předpokládá, že rozpoznáme či zjistíme aktuální stav hráče či družstva, s něčím ho porovnáme a na základě tohoto srovnání zařadíme do určité, předem charakterizované skupiny, kategorie. Výsledkem je tzv. kategorizující diagnóza. Aktuální stav se přitom snažíme vyjádřit skórem, číselnými údaji nebo hodnotou škály, stupnice výkonu
- Popis výkonu ve sportovních předpokládá rovněž rozpoznání aktuálního stavu. V tomto případě nás především zajímá struktura výkonu. Danou činnost pozorujeme a popisujeme tak, že vymezíme její nejdůležitější znaky. Všimáme si, jak spolu tyto znaky souvisejí a jak se navzájem ovlivňují. Výsledkem je tzv. **analytická, popisná diagnóza.**

Analytické pozorování je také do určité míry subjektivní. Tato skutečnost je podmiňována zkušenostmi, odborností vyšetřovatele (vyšetřujícího) a jeho aktuálním psychickým stavu (pozornost, soustředěnost apod.).

Individuální a týmový výkon ve sportovních hrách se nejlépe hodnotí v utkání. Označujeme jej tedy jako herní.

- Při popisu výkonu ve sportovních hrách jde také o zjištění aktuálního stavu, na prvním místě nás nezajímá úroveň výkonu, ale jeho struktura. Snažíme se tedy postihnout co nejpřesněji určité znaky herního výkonu. Výsledkem je tzv. **analytické pozorování.**

Popsat herní činnosti jednotlivce či výkon družstva v utkání je nelehkou záležitostí. Nejsme totiž schopni popsat vše, a proto vybíráme jednotlivé charakteristiky, které se podílejí na tvorbě a struktuře výkonu, kam můžeme zařadit i herní systémy a jejich použití v utkání.

5.3 Metody získávání výzkumných údajů

5.3.1 Techniky a prostředky

Analyzujeme-li pedagogické dokumenty musíme je rozdělit na **primární dokumenty** (sestavují se na základě bezprostřední registrace probíhajících jevů a procesů s použitím přímého pozorování) a **sekundární dokumenty** (jsou již zobecněním, zpracované na základě údajů z primárních pramenů).

Při analýze dokumentů je potřebné formulovat cíl výzkumu, zdůvodnit teoretická východiska. Vytvoření určitého systému kvantitativních a kvalitativních charakteristik je důležitým předpokladem analýzy.

Techniku pak chápeme jako teoretický model uspořádání operací a časových aspektů vlastního vyšetření s cílem získat o vyšetřovaném objektu sledovaný údaj. Konkrétní podoby tento model nabývá v jednotlivých prostředcích (např. numerická škála, písemný záznam pozorování, test, apod.)

V mé práci se zaměřuji především na techniku zaměřenou na **pozorování** přímém i nepřímém a na možnosti, které následně vyplývají z tzv. kvantitativních charakteristik herního výkonu.

5.3.2 Metoda pozorování

Metoda, kterou jsem použila pro získání potřebných informací z basketbalových utkání bylo pedagogické pozorování.

Pozorování jako vědecká metoda je cílevědomé, plánovité a soustavní vnímání výchovných jevů a procesů, které směřuje k odhalení podstatných souvislostí a vztahů sledované skutečnosti (Skalková, 1985).

Ve sportovních hrách uvažujeme jen běžně použitelné techniky. Rozlišujeme jen podle převažující formy chování vyšetřující osoby – trenéra. Mezi techniky pozorování patří:

- **Evidované pozorování .**
- **Posuzování.**
- **Testování.**

- Dotazování .
- Rozhovor.
- Anamnéza.
- Dotazník.

(Šafaříková, 1988).

Typickým znakem pozorování je, že se uskutečňuje v přirozených podmínkách a neovlivňuje ho zásah pozorovatele. Pozorování si vyžaduje hlubokou znalost sledované problematiky, myšlení a intuici, rozpracovanost problematiky a techniky tak, aby se zmenšila subjektivnost pozorování jevů a faktorů. Podstata této techniky spočívá v průběžné registraci výskytu vybraných jevů, vlastnosti, či sledované činnosti hráčů (Dobry, 1988).

Nejčastěji zjišťujeme četnost výskytu sledovaných znaků, poměr mezi nimi, znaky třídíme a na základě výsledků nakonec dojdeme k diagnóze.

Předpokladem pozorování je splnění následujících úloh:

- přesně vymežit úkoly pozorování,
- stanovit objekt pozorování,
- určit způsob realizace pozorování,
- zvolit vhodné způsoby registrace získaných údajů,
- stanovit metody analýzy a vyhodnocení získaných údajů.

Šimonek (1989) popisuje dva způsoby registrace faktů získaných pozorováním. 1) *deskriptivní (opisný)* – registruje se frekvence určitého faktu, 2) *hodnotící* – každý fakt se hodnotí bodovou hodnotou na základě dříve vypracovaných hodnotících stupnic.

V mé práci jsem použila deskriptivní způsob registrace faktu.

Druhy pozorování:

- a) Dle způsobu jak se pozorování vykonává, se dělí
  1. **přímé pozorování** – sám výzkumný pracovník bezprostředně sleduje výzkumné jevy a procesy,
  2. **nepřímé pozorování** – vědecký pracovník využívá hotové výsledky pozorování získané jinými osobami,
- b) dle délky trvání se pozorování dělí

1. **krátkodobé pozorování** – výzkumní pracovník vykonává pozorování opakovaně krátkou dobu,

2. **dlouhodobé pozorování** – pracovník sleduje svůj objekt delší dobu.

Ve své práci jsem použila *přímé krátkodobé pozorování*.

Odborné posuzování

Používá se v tělovýchovné a sportovní praxi velice často jako významný diagnostický prostředek na sbírání faktů. Dobrý (1988) chápe posuzování jako proces, ve kterém posuzovatel přiřazuje jevu hodnotu podle určitého měřítka (škály) z hlediska konkrétního stanoveného záměru. Proces odborného posuzování možno rozdělit do tří na sebe navazujících etap:

1. pozorování,
2. odborné posuzování, kde se na základě zkušenosti a vědomosti posuzovatelů porovnávají pohybové projevy vůči nějakému vzoru,
3. rozhodování, kde na základě bodových hodnot uskutečňují posuzovatele svoje rozhodnutí.

5.3.3 Metody zpracování získaných údajů

Pro zjištění předem stanovených cílů a úkolů, jsem si sestavila vlastní protokol, kam jsem zapisovala zjištěné informace z videozáznamů, ty jsem také zakreslovala do předkreslených hracích polí pro vlastní kontrolu a následnou analýzu.

Záznamy jsem vyhodnocovala kvantitativními metodami (získaná fakta kromě zachycení musíme ještě dále zpracovat prostřednictvím statistických metod) a kvalitativními metodami (získaná fakta je třeba podrobit logické analýze a hledat příčiny vzájemné interakce).

Vlastní pozorování jsem uskutečnila díky analýze videozáznamů, tedy zprostředkovanému pozorování. Proto, abych mohla rozhodnout o vlivu rychlých protiútoků na celkový výsledek utkání, jsem vyhodnocovala rychlý protiútok u obou družstev. Zaznamenání na videokazety mi umožnilo vyhodnotit jednotlivá utkání dle předem stanovených cílů a úkolů.

5.4 Sledované charakteristiky

První sledovanou charakteristikou bylo zjištění výskytu rychlého protiútoků v daném utkání, tedy jeho zahájení, vedení a zakončování.

Ve fázi zahájení jsem sledovala, jaká herní situace předcházela rychlému protiútoků:

- Neúspěšná střelba soupeře.
- Úspěšný koš soupeře.
- Neúspěšný trestný ho soupeře.
- Vhazování ze zázemí za postranní čarou.
- Rozskok.
- Zisk míče v poli.

Další sledovanou charakteristikou bylo zahájení rychlého protiútoků:

- Přihrávkou na předem určeného hráče.
- Přihrávkou na kteréhokoli hráče.
- Driblingem.

Třetí sledovanou charakteristikou bylo vedení míče na útočnou polovinu (střední fáze rychlého protiútoků):

- Driblingem středním pásmem.
- Driblingem krajním pásmem.
- Přihrávka středním pásmem.
- Přihrávka krajním pásmem.

Čtvrtou sledovanou charakteristikou bylo zakončení rychlého protiútoků:

- Při početní převaze útočníků nad obránci.
- Při stejném počtu útočníků a obránců.
- Při vyšším počtu obránců než útočníků.

Dále jsem porovnávala počet rychlých protiútoků v daných utkáních, jejich úspěšnost a vliv na výsledek

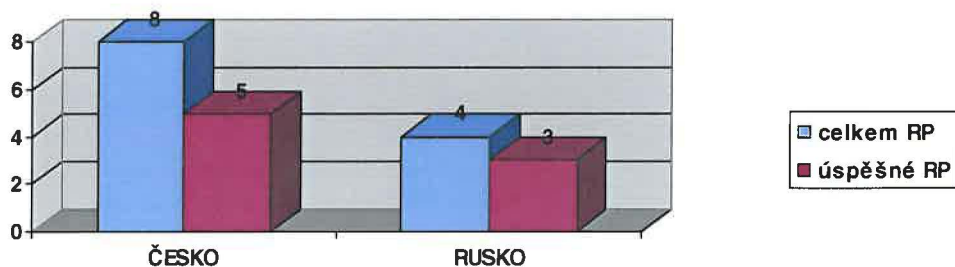
6. Výsledky:

ČESKO : RUSKO

Výsledek:	85 : 83
RP celkem:	8 : 4
Úspěšné RP:	5 : 3 (62% : 75%)
Celkem bodů z RP:	12 : 6
Vliv na výsledek v %:	14% : 7%

V tomto utkání bylo více RP na straně ČR, a to v poměru 8 : 4, z toho úspěšnost 5 : 3, což činí v procentech 62% : 75%. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 12 : 6, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 14,1% : 7,2%. Můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován u **vítězného týmu**, jímž bylo Česko, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

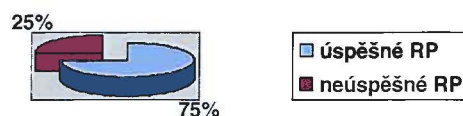
Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

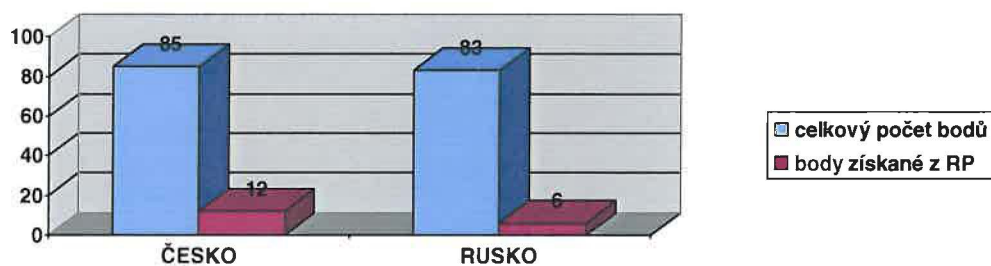

Úspěšnost RP RUSKA vyjádřena v %

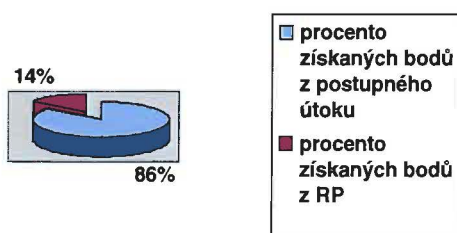

U týmu Česka byla nižší procentuální úspěšnost RP. Dle mého názoru byla zapříčiněna především vyšší četností RP. Neúspěšné RP byly po řešení herních situací 3/3. Dva z těchto neúspěšných RP byly zakončovány ze střední vzdálenosti a jeden nájezdem pod koš. U týmu Ruska byl neúspěšný RP při řešení herní situace 4/3. Vyšší počet obránců znesnadňuje úspěšné zakončení RP.

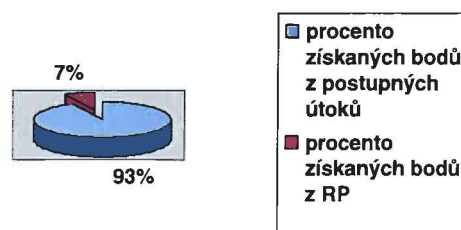
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

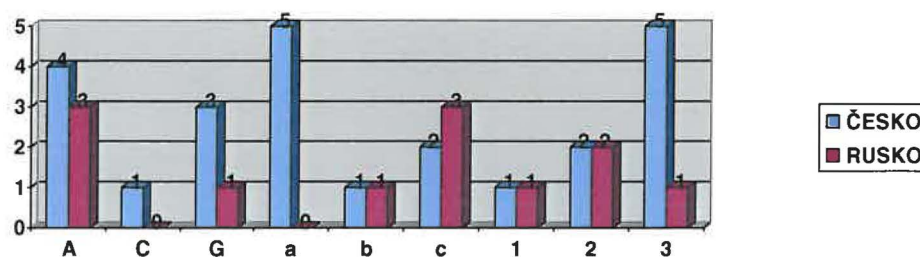

Vliv RP na celkový výsledek = RUSKO

Z výše uvedených grafů je viditelné, že český tým dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek ze 14-ti%, na rozdíl od 7% ruského týmu. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství Česka 12 bodů z RP.

Fáze zahájení RP

Vysvětlivky:

A = získání míče po neúspěšném koši

C = získání míče po neúspěšném TH

G = získání míče v poli

a = získání míče rozehrávačkou

b = získání míče křídelní hráčkou

c = získání míče pivotem

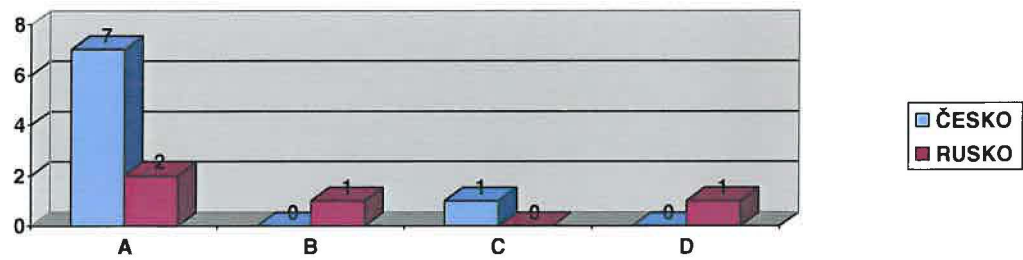
1 = přihrávka na rozehrávačku

2 = přihrávka na kohokoli

3 = dribling

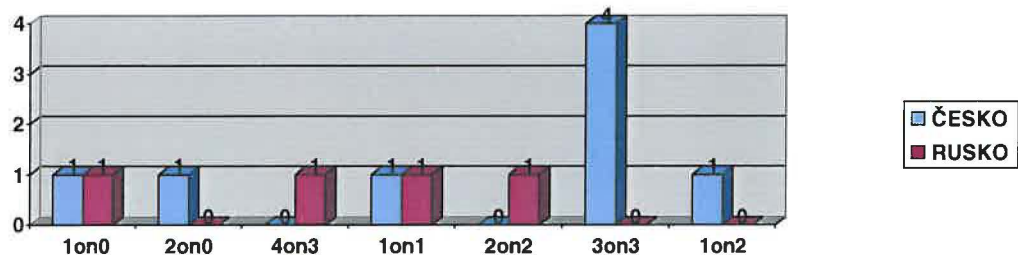
Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo **po neúspěšné střelbě soupeře**, a to jak na straně ČR – 50%, tak na straně Ruska – 75%. U týmu ČR došlo v jednom případě k zahájení RP po neúspěšném TH Ruska, tedy opět po doskoku. Po **získání míče v poli** byly zahájeny na straně ČR **3 RP**, což je 37,5%, a to především díky skvělé obranné činnosti naší rozehrávačky Hany Machové i celého týmu. Na straně Ruska došlo k zahájení 1 RP po získání míče v poli = 25%.

Střední fáze RP

Ve střední fázi RP došlo u týmu ČR k přechodu hřiště nejčastěji **driblingem** a to především díky výše zmíněné *Haně Machové*, která zahajovala RP celkem 5krát, sama vedla míč driblingem, a využila tak své rychlosti, díky čemuž vznikly přesilové situace. U týmu Ruska došlo taktéž k nejčastějšímu přechodu ve střední fázi driblingem, ale ne v takové rozdílné míře jako u našeho týmu. Pochopitelně i díky celkově nižšímu počtu RP. ČR využila pouze jednu přihrávky ve střední fázi RP pro zrychlení RP, stejně jako Rusko.

Fáze zakončení RP

Nejvyšší počet zakončení RP se uskutečnil při řešení herní situace, kdy byl stejný počet útočníků i obránců. Přesilové situace byly řešeny ve všech případech při zisku míče v poli.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po zisku v poli *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* postranním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 2**
2. - po doskoku *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **3 na 3**, (finální přihrávka od rozehrávačky).
3. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **2 na 1**, (finální přihrávka od rozehrávačky).
4. - po zisku míče v poli *pivotem* a následnou *přihrávkou* středním pásmem na křídelní hráčku,
  - řešení herní situace **1 na 0**.
5. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* postranním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 1**.

100% úspěšnost RP po zisku míče v poli byla způsobena především díky vyšší rychlosti našich hráček a protipohybu hráček, které míč ztratily. Pouze v jediném případě došlo k přihrávce ve středním pásmu, která viditelně zrychlila přechod ve stř. fázi RP a měla za následek vznik přesilové situace a úspěšné zakončení RP! Úspěšnost RP po doskočeném míči pod vlastním košem byla pouze 50% a po neúspěšném TH 0%.

Z 60% byl RP zahájen rozehrávačkou, ze 40% pivotem ze všech úspěšně zakončených RP.

Z tohoto procentuálního vyjádření je pochopitelné, že bylo nejčastěji využito vedení míče ve stř. fázi driblingem a to v 80% případech všech úspěšně zakončených RP.

Ve fázi zakončení byly hráčky úspěšné v řešení herních situací: 40% (1on0, 2on1),
40% (1on1, 3on3),
20% (1on2).

Úspěšnost RP na straně RUSKA:

1. - po doskoku *pivotem*,
  - *přihrávka* středním pásmem na křídelní hráčku,
  - zakončení **1 na 0**.
2. - po doskoku *pivotem*,
  - první *přihrávka* na křídelní hráčku,
  - řešení HS **1 na 1**.
3. - po doskoku *pivotem*,
  - první *přihrávka* na rozehrávačku,
  - řešení herní situace **2 na 2**.

U týmu Ruska došlo k opačné procentuální úspěšnosti, kdy 100% úspěšnost byla zaznamenána při zahájení RP po doskočeném míči pod vlastním košem a to pivotem a následnou přihrávkou 2krát na křídelní hráčku a 1krát na rozehrávačku, které vedly míč následně driblingem. Zakončení RP bylo úspěšné po řešení herní situace: 1on0-33%, 1on1, 2on2- 67%.

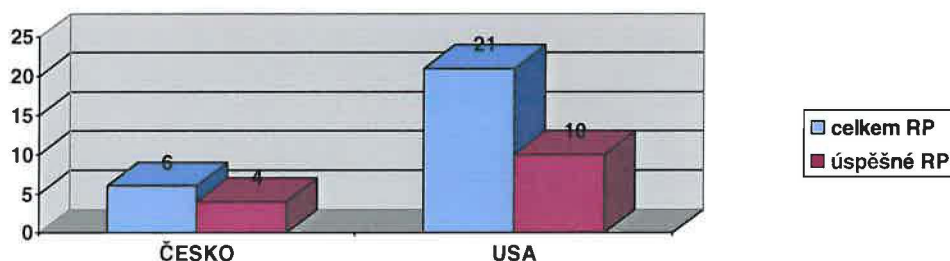
ČESKO : USA

<i>Výsledek:</i>	50 : 63
<i>RP celkem:</i>	6 : 21
<i>Úspěšné RP:</i>	3 : 10 (50% : 47,6%)
<i>Celkem bodů z RP:</i>	7 : 20
<i>Vliv na výsledek v %:</i>	14% : 31,7%

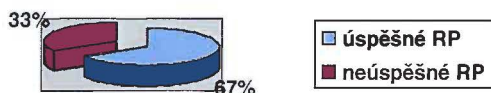
V tomto utkání bylo více RP na straně USA, a to v poměru 6 : 21 , z toho úspěšnost 3 : 10, což činí v procentech 50% : 47,6%. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 7 : 12, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 14,% : 31,7%. I zde

můžeme konstatovat, že vyšší počet RP byl vyprodukován u vítězného týmu, jímž bylo USA, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

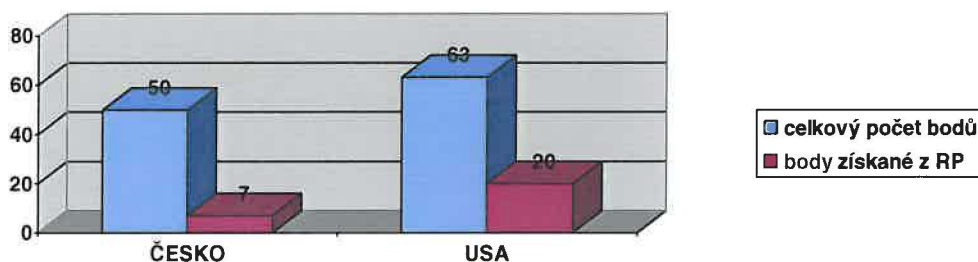
Úspěšnost RP USA vyjádřena v %

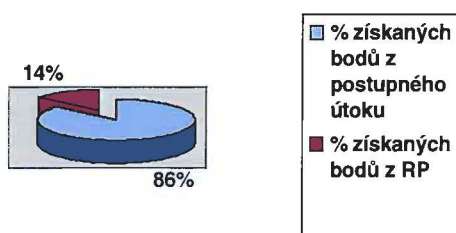
U týmu **Česka** byla procentuální úspěšnost RP **67%**. Neúspěšné RP byly po řešení herních situací 3/3 a 4/4. Oba neúspěšné RP byly zakončovány nájezdem pod koš. U týmu **USA** byla procentuální úspěšnost **48%**, což je sice nižší číslo než u týmu ČR, ale opět se opakuje situace, kdy vyšší počet RP má za následek nižší procentuální úspěšnost, ač získala více bodů. Neúspěšné RP na straně USA byly po řešení herních situací: 1/0, 2/1, 3/2, 1/1, 2krát 2/2, 3/3, 3/4.

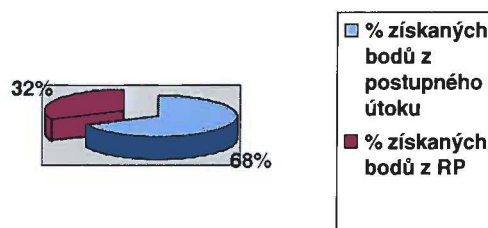
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

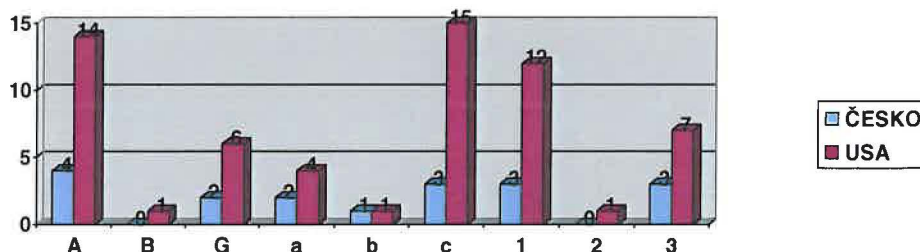

Vliv RP na celkový výsledek = USA

Z výše uvedených grafů je viditelné, že tým USA dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek ze 32-ti%, na rozdíl od 14% českého týmu. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství USA 20 bodů z RP.

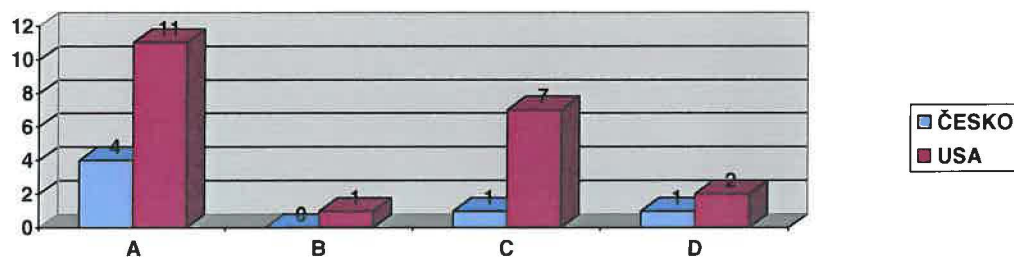
Fáze zahájení RP

Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo po neúspěšné střelbě soupeře, a to jak na straně ČR – 67%, tak na straně USA – 67%. U týmu USA došlo v jednom případě k zahájení RP po obdržení koší. Po získání míče v poli byly zahájeny na straně ČR 2 RP, což je 33%. Na straně USA došlo k zahájení 6 RP po získání míče v poli = 28,5%.

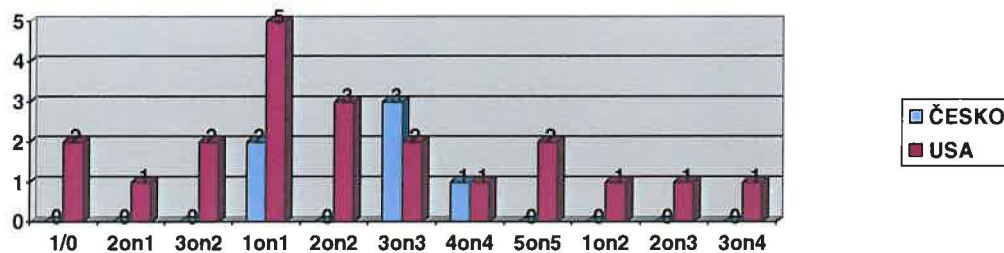

Střední fáze RP

Ve střední fázi RP došlo u týmu ČR k přechodu hřiště nejčastěji driblingem a to z 67%. U týmu USA došlo taktéž k nejčastějšímu přechodu ve střední fázi driblingem a to z 57%. Hráčky USA dokázaly mnohem častěji a efektivněji využít přihrávky ve středním pásmu pro zrychlení hry a to ze 43% na rozdíl od českých 33%.

Fáze zakončení RP

Nejvyšší počet zakončení RP se uskutečnil při řešení herní situace, kdy byl stejný počet útočníků i obránců. U týmu USA byla tato herní situace řešena z 62% u týmu ČR z celých 100%. K přesilové situaci na straně USA došlo ve 24%. Ze 14% případů pak byla řešena herní situace s vyšším počtem obránců. Hráčky USA měly tedy rychlejší návrat do útoku a dle nižšího počtu RP na straně ČR také výborný návrat na vlastní polovinu hřiště.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1**
2. - po zisku míče v poli křídelní hráčkou,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
3. - po doskoku *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1**, (TH)
4. - po doskoku *pivotem* a následnou *přihrávkou* na *rozehrávačku*,
- řešení herní situace **3 na 3**, (TH).

V tomto utkání došlo, u úspěšně zakončených RP, v **50%** případech k **zahájení RP po doskoku** a v **50%** případech po **zisku míče v poli**. Míč byl nejčastěji získán **rozehrávačkou a to z 50%**. Nejčastěji byl míč veden ve střední fázi RP, u všech úspěšných RP, **driblingem a to v 75%** případů. Zakončení bylo ve všech případech po řešení herní situace **se stejným počtem útočníků i obránců**.

Úspěšnost RP na straně USA:

1. - po doskoku *pivotem*,
- *přihrávka* na rozehrávačku, vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- zakončení **5 na 5**.
2. - po doskoku *pivotem*,
- *přihrávka* na rozehrávačku, vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- zakončení **3 na 2**.
3. - po doskoku *pivotem*,
- *přihrávka* na rozehrávačku, *přihrávka* krajním pásmem na křídelní hráčku,
- zakončení **1 na 1**.
4. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,

- řešení HS **1 na 1**.
- 5. - zisk míče v poli *křídelní* hráčkou
  - *přihrávka* středním pásmem
  - řešení herní situace **3 na 3**
- 6. - po doskoku *pivotem*,
  - první *přihrávka* na křídlo, dribling krajním pásmem,
  - řešení herní situace **2 na 3**.
- 7. - po doskoku *pivotem*,
  - první *přihrávka* na rozehrávačku,
  - zakončení **1 na 0**.
- 8. - po doskoku *pivotem*,
  - první *přihrávka* na rozehrávačku,
  - zakončení **1 na 1**.
- 9. - po obdržení míče,
  - první *přihrávka* na rozehrávačku, druhá *přihrávka* krajním pásmem na vybíhající si křídlo,
  - řešení herní situace **2 na 2**.
- 10. - doskok *pivotem*,
  - první *přihrávka* na rozehrávačku,
  - řešení herní situace **1 na 1**.

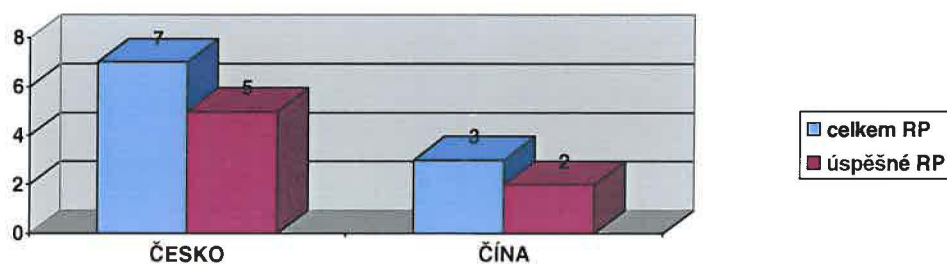
U týmu USA došlo u všech úspěšných RP k nejčastějšímu zahájení po doskoku, a to ze 70%, po zisku míče v poli došlo k úspěšným RP ve 20% případů. Při úspěšném RP zahajovaly nejčastěji RP pivoti v 70% případů. Využití první *přihrávky* u úspěšných RP bylo 80%ní. Ve střední fázi RP bylo nejčastěji u úspěšných RP využito vedení míče driblingem, a to ze 70%. Ve fázi zakončení byly hráčky USA nejpřesnější v řešení herních situací se stejným počtem útočníků a obránců.

ČESKO : ČÍNA

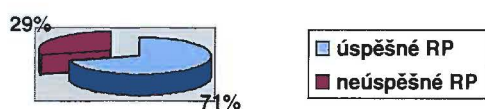
Výsledek:	79 : 73
RP celkem:	7 : 3
Úspěšné RP:	5 : 2 (71,4% : 67%)
Celkem bodů z RP:	10 : 4
Vliv na výsledek v %:	12,6% : 5,4

V tomto utkání bylo více RP na straně ČR, a to v poměru 7 : 3 , z toho úspěšnost 5 : 2, což činí v procentech 71,4% : 67%. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 10 : 4, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 12,6% : 5,4%. I zde můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován u **vítězného týmu**, jímž bylo Česko, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

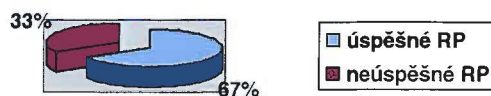
Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

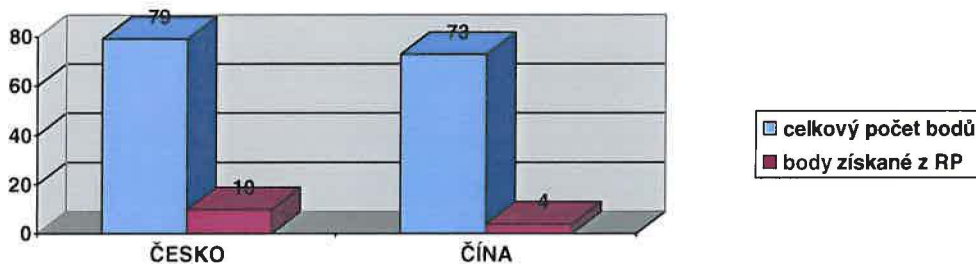

Úspěšnost RP ČÍNY vyjádřena v %

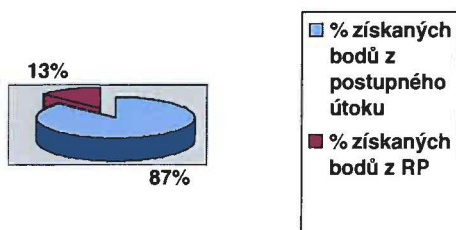

U týmu Česka byla procentuální úspěšnost RP 71%. Neúspěšné RP byly po řešení herních situací 5/5 a 2/2. Oba neúspěšné RP byly zakončovány ze střední vzdálenosti. U týmu Číny byla procentuální úspěšnost 67%. V tomto utkání jsem očekávala převahu RP na straně Číny. Výsledek je ale opačný. Příčinou byl především pomalý přechod Číňanek na útočnou polovinu a menší počet získaných doskočených míčů.

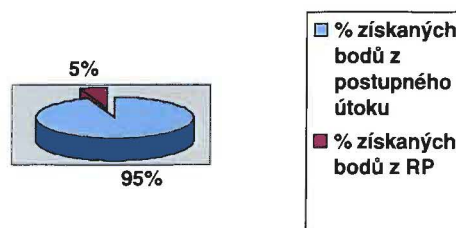
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

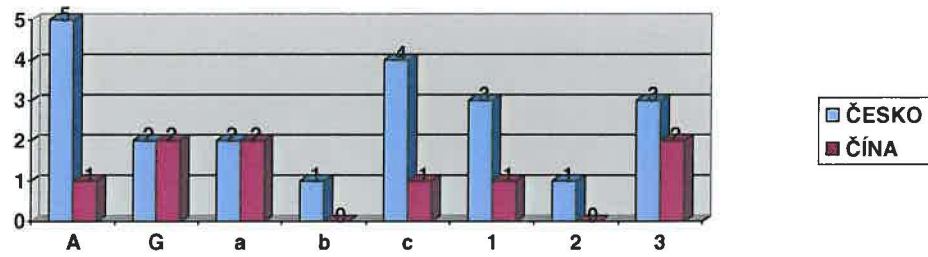

Vliv RP na celkový výsledek = ČÍNA

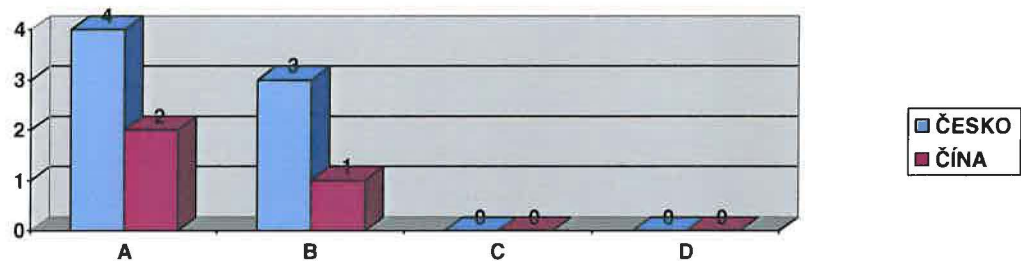
Z výše uvedených grafů je viditelné, že tým Česka dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek ze 13-ti%, na rozdíl od 5-ti% týmu Číny. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství Česka 10 bodů z RP.

Fáze zahájení RP

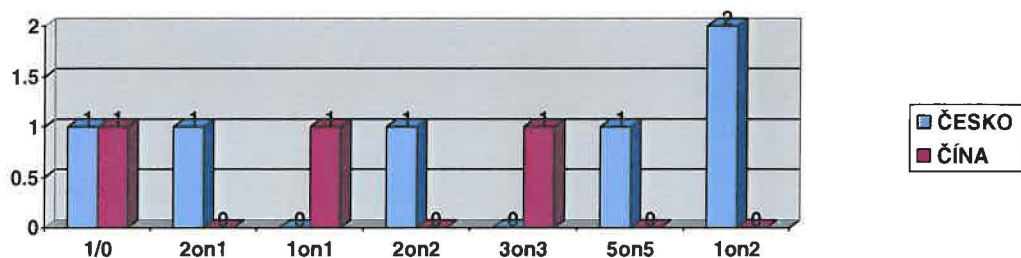
Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo po neúspěšné střelbě soupeře, na straně ČR – 72%. U týmu Číny došlo k zahájení RP po doskočeném míči v jednom případě ze tří, což činí 33%. Po získání míče v poli byly zahájeny na straně ČR 2 RP, což je 28%. Na straně Číny došlo k zahájení 2 RP po získání míče v poli = 67%.

Střední fáze RP

Ve střední fázi RP došlo u obou týmů k využití pro přechod na útočnou polovinu pouze driblingu. Rozdíl byl pouze ve využití pássem.

Fáze zakončení RP

Nejvyšší počet zakončení RP se uskutečnil při řešení herní situace, kdy byl stejný počet útočníků i obránců. U týmu Česka byla tato herní situace řešena ze 43% u týmu Číny z celých 67%. K přesilové situaci na straně Česka došlo z 24,5%. Ze 24,5% případů pak byla řešena herní situace s vyšším počtem obránců. Hráčky Číny se v jednom případě, což činí 33%, dostaly do přesilové situace po zisku míče v poli.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po doskoku **pivotem**, první **přihrávka** na rozehrávačku,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 2**, (TH).
2. - po doskoku **pivotem**, první **přihrávka** na křídlo,
- následná přihrávka na nabíhající si rozehrávačku,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
3. - po doskoku **pivotem**, první přihrávka na rozehrávačku,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 2**, (TH)
4. - po doskoku **křídlem** a následným **driblingem** krajním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 1**.
5. - zisk míče v poli **rozehrávačkou**,
- **dribling** středním pásmem,
- zakončení **1 na 0**.

V tomto utkání došlo, u úspěšně zakončených RP, v **80%** případů k **zahájení RP po doskoku** a v **20%** případů po **zisku míče v poli**. Míč byl nejčastěji získán **pivotem a to z 60%**. Nejčastěji byl míč veden ve střední fázi RP, u všech úspěšných RP, **driblingem a to** všech případech. Zakončení bylo úspěšné ve 40% při početní převaze stejně jako při vyšší počtu obránců. Ve 20% došlo k úspěšnému zakončení při stejném počtu útočníků a obránců.

Úspěšnost RP na straně ČÍNY

1. - po doskoku *pivotem*, první přihrávka na rozehrávačku,
- vedení míče driblingem středním pásmem,
- zakončení **3 na 3**.
2. - po zisku míče v poli rozehrávačkou,
- vedení míče driblingem středním pásmem,
- zakončení **1 na 0**.

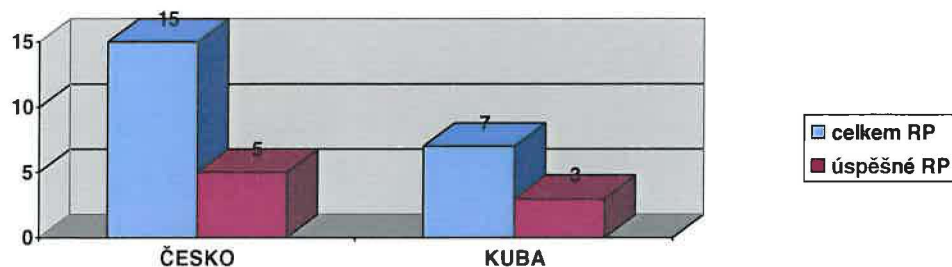
V tomto utkání došlo, u úspěšně zakončených RP, v **50%** případů k **zahájení RP po doskoku** a v **50%** případů po **zisku míče v poli**. Míč byl získán **rozehrávačkou a pivotem a to z 50%**. V jednom případě bylo využito první přihrávky. Nejčastěji byl míč veden ve střední fázi RP, u všech úspěšných RP, **driblingem**. Zakončení bylo úspěšné při řešení herní situace se stejným počtem útočníků a obránců a při přesilové situaci.

ČESKO : KUBA

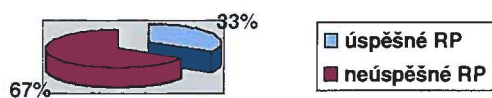
<i>Výsledek:</i>	<i>73 : 51</i>
<i>RP celkem:</i>	<i>15 : 7</i>
<i>Úspěšné RP:</i>	<i>5 : 3 (33% : 43%)</i>
<i>Celkem bodů z RP:</i>	<i>11 : 7</i>
<i>Vliv na výsledek v %:</i>	<i>15% : 13,7%</i>

V tomto utkání bylo více RP na straně ČR, a to v poměru 15: 7 , z toho úspěšné 5 : 3, což činí v procentech 33% : 43%. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 11 : 7, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 15% : 13,7%. I zde můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován **u vítězného týmu**, jímž bylo Česko, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

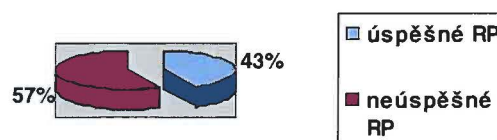
Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

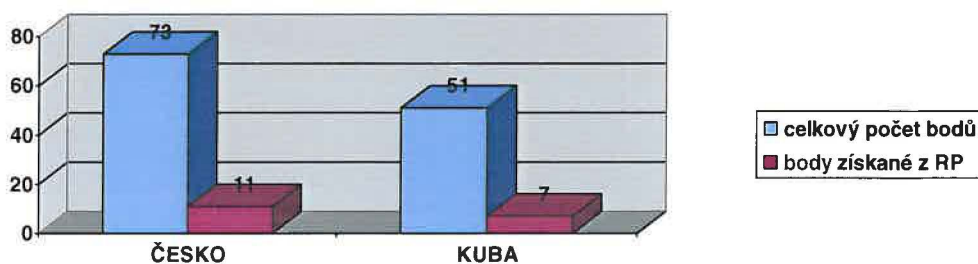

Úspěšnost RP KUBY vyjádřena v %

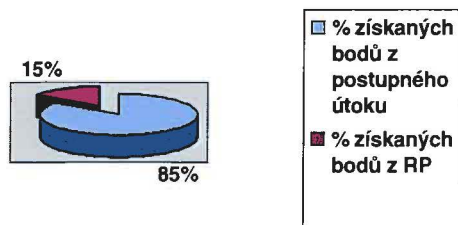

U týmu Česka byla procentuální úspěšnost velice nízká, pouhých 33%. Hráčkám chyběla potřebná koncentrace především v závěrečné fázi RP, kdy došlo v několika případech k uspěhání. U soupeře došlo k vyšší procentuální úspěšnosti RP a to 43%, což ale také neznačí vysokou úspěšnost RP. Přisuzuji to především tomu, že se toto utkání odehrávalo na začátku šampionátu, kdy se hráčky ještě nedokázaly dostatečně koncentrovat díky krátké adaptační době.

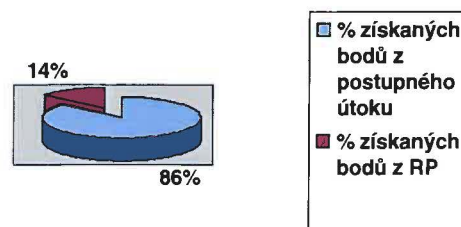
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek =
ČESKO

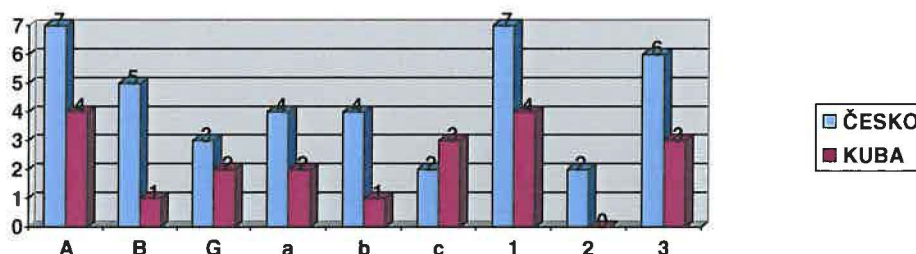

Vliv RP na celkový výsledek =
KUBA

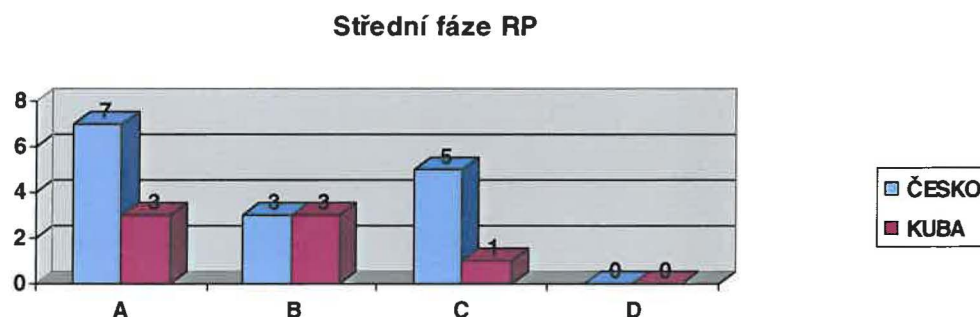
Z výše uvedených grafů je viditelné, že tým Česka dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek z15-ti%, na rozdíl od 14-ti% týmu Kuby. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství Česka 11 bodů z RP. Kuba dokázala získat bodů 7. Zajímavé v tomto zápase je, že ač hráčky Česka vyprodukovaly o polovinu více RP než soupeř, ovlivnilo to celkový výsledek jen o 1% lépe než u soupeře, a to především díky špatné koncovce RP na straně Česka.

Fáze zahájení RP

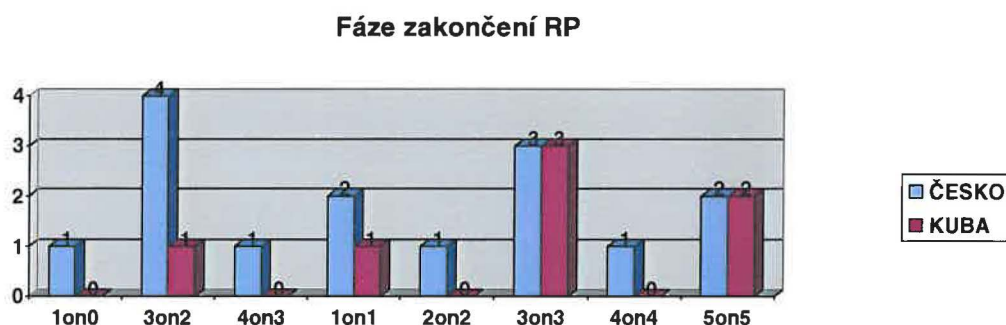

Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo po neúspěšné střelbě soupeře, na straně ČR – 47%. U týmu Kuby – 57%. Překvapivě došlo k pěti zahájením RP po obdržení koši na straně ČR, což je 33%.

U Kuby pouze v jednom případě, což je 14%. Po **získání míče v poli** byly zahájeny na straně ČR 3 RP, což je 20%. Na straně Kuby došlo k zahájení 2 RP po získání míče v poli, to odpovídá 29%.

Ve střední fázi RP došlo u týmu Česka k využití pro přechod na útočnou polovinu **driblingu**, a to z 67%, **přihrávka** byla využita pouze ve středním pásmu a to z 33%. U týmu Kuby došlo k využití především driblingu a to z 86%. Přihrávka byla pouze jedna středním pásmem, její využití tedy odpovídá 14-ti%.

Nejvyšší počet zakončení RP se uskutečnil při řešení herní situace, kdy byl **stejný počet útočníků i obránců**. U týmu Česka byla tato herní situace řešena z **60%** u týmu Kuby z **86%**. K **přesilové situaci** na straně Česka došlo ze **40%**. Hráčky Kuby se dostaly do přesilové situace pouze jednou, což je pouhých 14% ze všech RP.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po doskoku *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* krajním pásmem,
  - řešení herní situace **3 na 2**, (TH).
2. - po obdržení koši,
  - *přihrávka* na nabíhající si křídelní hráčku,
  - *přihrávka* středním pásmem,
  - řešení herní situace **2 na 2**.
3. - po zisku míče křídelní hráčkou,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem, *přihrávka* z půlící čáry,
  - řešení herní situace **1 na 1**.
4. - po zisku míče *rozehrávačkou* a následným *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 0**.
5. - po obdržení koši,
  - *přihrávka* na nabíhající si křídelní hráčku,
  - *přihrávka* středním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 1**.

V tomto utkání došlo k zahájení RP, které byly úspěšné, nejčastěji **po zisku míče v poli a po obdržení koši**, a to **ze 40%**, 20% zahájení bylo po doskoku. Nejčastěji **zahajovala úspěšné RP rozehrávačka**, a to z **67%**, ve 33% případech křídlo. Ve střední fázi bylo u úspěšných RP využito přechodu na útočnou polovinu nejčastěji **driblingem – 60%**. Ve 40% případů pak *přihrávky*. Zakončení bylo nejúspěšnější po řešení herní situace se **stejným počtem útočníků a obránců – 60%**. Ve 40% zakončení došlo k řešení přesilové situace.

Úspěšnost RP na straně KUBY:

1. - po doskoku *pivotem*, první *přihrávka* na rozehrávačku,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,

- zakončení **5on5**.
- 2. - po obdržení koši, přihrávka na *rozehrávačku*,
  - *dribling* krajním pásmem,
  - přihrávka na dobíhající hráčku, **5on5**.
- 3. - po doskoku *pivotem*, první přihrávka na rozehrávačku,
  - vedení míče driblingem středním pásmem,
  - zakončení **3on3**.

V tomto utkání došlo k zahájení RP, které byly úspěšné, nejčastěji **po doskoku** a po obdržení koši, a to z **67%** a v druhém případě z 33%. Nejčastěji **zahajovala** úspěšné RP **pivotmanka**, a to z **67%**, ve 33% případech rozehrávačka. U obou úspěšných RP, které byly zahajovány po doskoku, bylo **využito první přihrávky** na rozehrávačku. Ve střední fázi bylo u úspěšných RP využito přechodu na útočnou polovinu **driblingem** – ve všech úspěšných RP. Zakončení bylo úspěšné po řešení herní situace se **stejným počtem útočníků a obránců** – opět ve všech případech.

ČESKO : FRANCIE

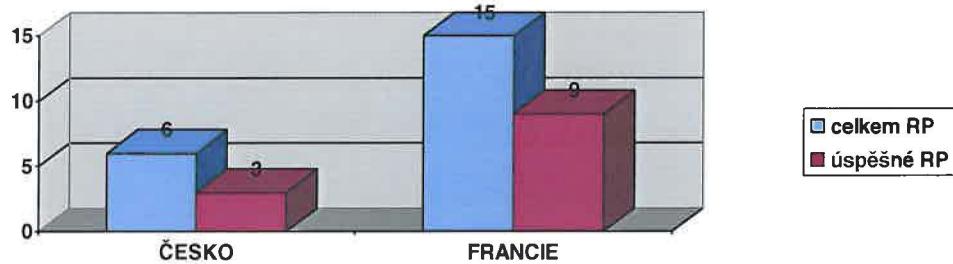
<i>Výsledek:</i>	58 : 62
<i>RP celkem:</i>	6 : 15
<i>Úspěšné RP:</i>	3 : 5 (50% : 60%)
<i>Celkem bodů z RP:</i>	6 : 17
<i>Vliv na výsledek v %:</i>	10% : 27%

První utkání Českého týmu na 15. světovém šampionátu bylo provázeno mnoha chybami a menší koncentrací, dle mého názoru způsobenou nízkou adaptací

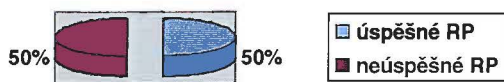
děvčat na časový posun, teplotní rozdíly a celkově krátkou adaptační dobu před prvním zápasem.

V tomto utkání došlo k **RP** v poměru **6:15** s úspěšností **3:9**, což činí v procentuálním vyjádření **50%** úspěšných RP na straně **ČR** ku **60%** na straně **Francie**. Celkový počet bodů dokázaly hráčky **ČR** ovlivnit **6-ti body**, což ovlivnilo výsledek **z 10-ti %**. **Francouzky** získaly **17bodů** z RP, což ovlivnilo celkový výsledek **z 27%**. Můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován u **vítězného týmu**, jímž byla Francie, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

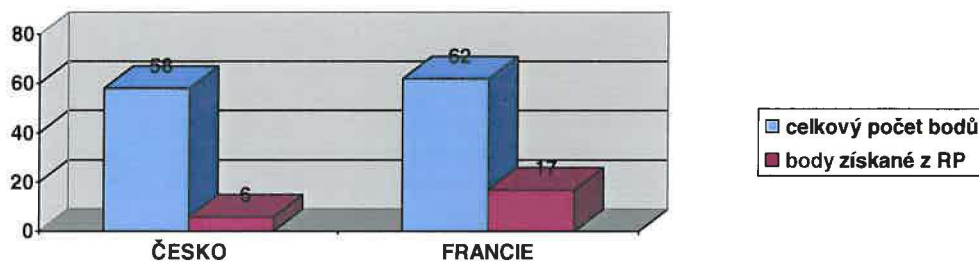

Úspěšnost RP FRANCIE vyjádřena v %

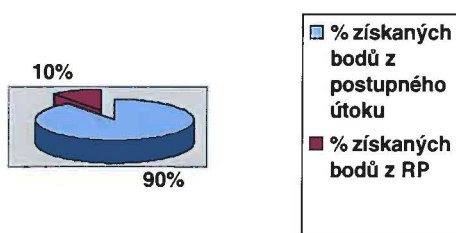

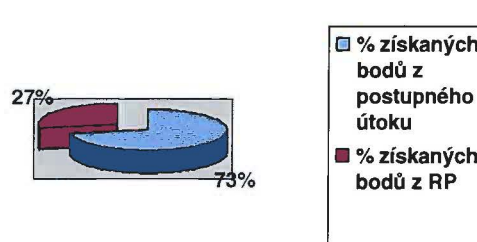
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

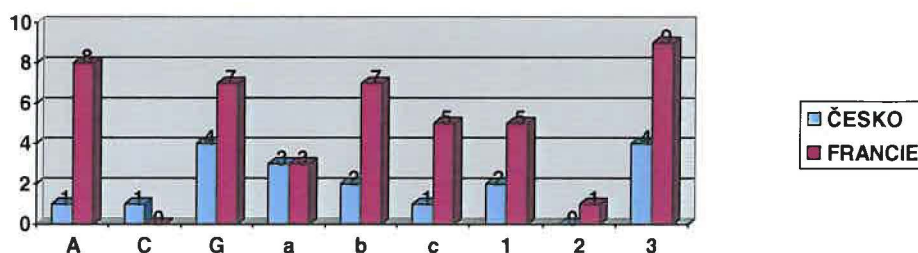

Vliv RP na celkový výsledek = FRANCIE

Z výše uvedených grafů je viditelné, že tým **Francie** dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek z **27%**, na rozdíl od **10-ti %** českého týmu. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství **Francie 17 bodů z RP**. Češky dokázaly získat bodů 6.

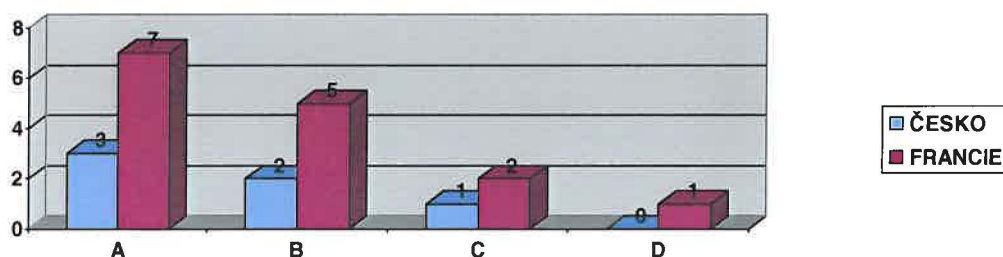
Fáze zahájení RP

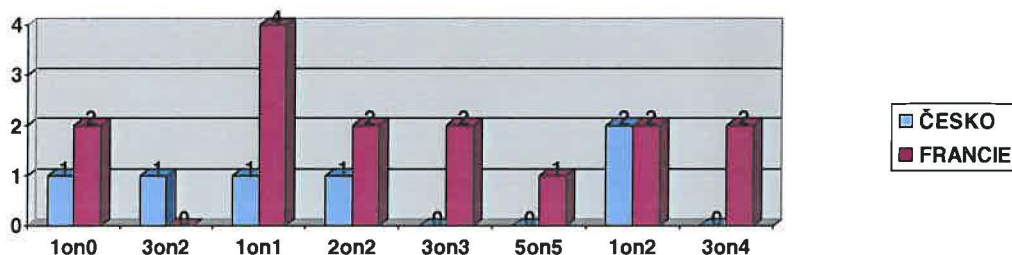
Ve fázi zahájení bylo zahájeno nejvíce RP u týmu Česka po zisku míče v poli a to z 67%. Z 16,5%, tedy pouze 1x, došlo k zahájení RP po doskočeném míči, stejně jako po neúspěšném TH. U týmu Francie byl stav zahajování RP téměř vyrovnan a to v poměru 53% po doskoku ku 47% po zisku míče v poli. Nejčastěji byly RP zahajovány u týmu Francie křídelní hráčkou (47%). První přihrávky bylo využito 6x co je 40% a 9x došlo k zahájení driblingem, tedy 60%. U českého týmu docházelo, stejně jako u týmu Francouzek, k nejčastějšímu zahájení RP driblingem (67%). První přihrávky na rozehrávačku bylo využito pouze 1x (33%).

Střední fáze RP

Ve střední fázi RP bylo nejčastěji využito přechodu na útočnou polovinu driblingem. U týmu Francie z 80% zbylých 20% zrychlilo přechod do RP ve střední fázi přihrávkou. U týmu Česka bylo z 83% využito driblingu. Pouze 1x byl RP zrychlen přihrávkou. Vyšší počet vedení míče ve střední fázi RP byl u obou týmů středním pásmem hřiště.

Fáze zakončení RP

Ve fázi zakončení došlo u českého týmu ke shodě, kdy děvčata zakončovala 2x v přesilové situaci, 2x při stejném počtu útočníků a obránců, stejně jako při nižším počtu útočníků - tedy 33,3%. U týmu Francie došlo k převaze zakončování při **stejném počtu útočníků a obránců** a to z 60%, z 27% došlo k zakončení RP při nižším počtu útočníků a ve 13-ti % případech došlo k řešení přesilové situace.

Úspěšnost RP na straně ČESKA:

1. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 2**.
2. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* krajním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.
3. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 2**

V tomto utkání jsme nedokázaly využít RP jako systému pro úspěšné a rychlé zakončení, především díky výborné obraně soupeře. Úspěšně zakončené RP byly pouze **po zisku míče v poli naší rozehrávačkou**. V každém případě pak byla řešena jiná herní situace, s vyšším počtem obránců, s vyšším počtem útočníků a se stejným počtem útočníků a obránců.

Úspěšnost RP na straně FRANCIE:

1. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 4 (TH)**.
2. - po zisku míče křídelní hráčkou,
- vedení míče *driblingem* krajním pásmem,

- řešení herní situace **1 na 1**.
- 3. - po doskoku *pivotem*, první přihrávka na rozehrávačku,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- zakončení **3 na 3**.
- 4. - po zisku míče křídelní hráčkou,
- vedení míče *driblingem* krajním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 2**.
- 5. - po zisku míče křídelní hráčkou,
- vedení míče *driblingem* krajním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.
- 6. - po doskoku *pivotem*, první přihrávka na rozehrávačku,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- zakončení **2 na 2**.
- 7. - po doskoku *rozehrávačkou*,
- *přihrávka* středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
- 8. - po zisku míče křídelní hráčkou,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.
- 9. - po zisku míče v poli *pivotem*, první přihrávka na křídlo,
- *přihrávka* krajním pásmem
- řešení herní situace **1 na 2**.

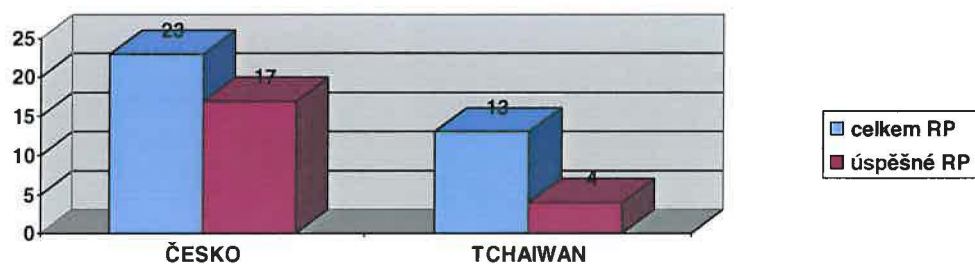
V tomto utkání došlo k zahájení RP na straně Francie, které byly úspěšné, nejčastěji **po zisku míče v poli** a to **ze 67%**, 33% zahájení bylo po doskoku. Nejčastěji **zahajovala** úspěšné RP **křídelní hráčka**, a to **ze 45%**, ve 33% případech *pivot* a 22% *rozehrávačka*. Hráčky využily 3x první přihrávky-33%. Ve střední fázi bylo u úspěšných RP využito k přechodu na útočnou polovinu nejčastěji **driblingu** – **78%**. Ve 22% případů pak *přihrávky*. Zakončení bylo nejúspěšnější po řešení herní situace se **stejným počtem útočníků a obránců** – **56%**. Ve 22% zakončení došlo k řešení přesilové situace a řešení herní situace s vyšším počtem obránců.

ČESKO : TCHAIWAN

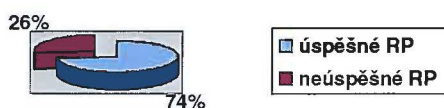
Výsledek:	93 : 72
RP celkem:	23 : 13
Úspěšné RP:	17 : 4 (74% : 31%)
Celkem bodů z RP:	34 : 9
Vliv na výsledek v %:	36,5% : 12,5%

V tomto utkání byl celkový počet RP na obou stranách vysoký, a to v poměru 23 : 13, úspěšnost však byla vyšší u vítězného českého týmu a to v poměru 17 : 4, což můžeme porovnat také v procentech 74% : 31%, kde zjistíme, že Tchajwankám se nedařilo úspěšně zakončovat RP. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 34 : 9, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 36,5% : 12,5%. I zde můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován u **vítězného týmu**, jímž bylo Česko, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

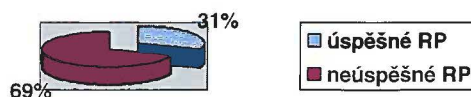
Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

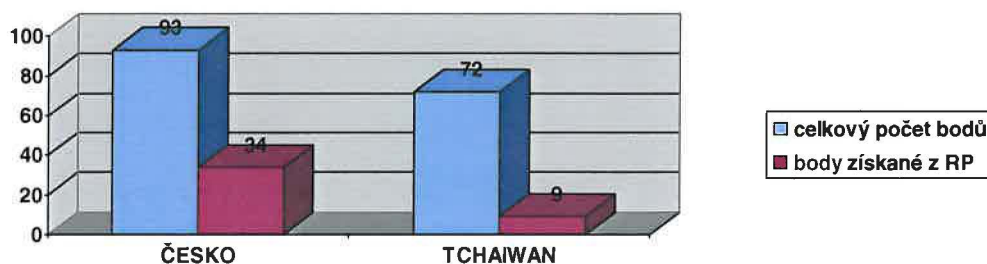

Úspěšnost RP TCHAIWANU vyjádřena v %

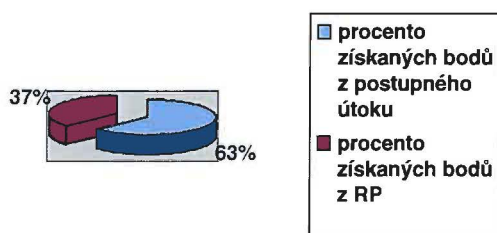

V porovnání obou týmů a jejich procentuální úspěšnosti, je znatelný propad u Tchaiwanek, kterým se nepodařilo z 69% úspěšně zakončit RP, u českého týmu využiji k porovnání naopak úspěšné RP, které byly zakončeny ze 74%.

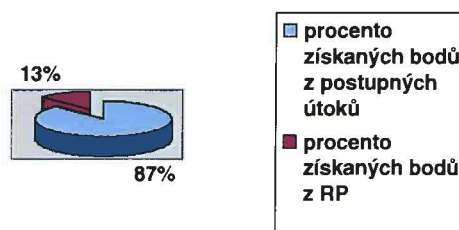
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

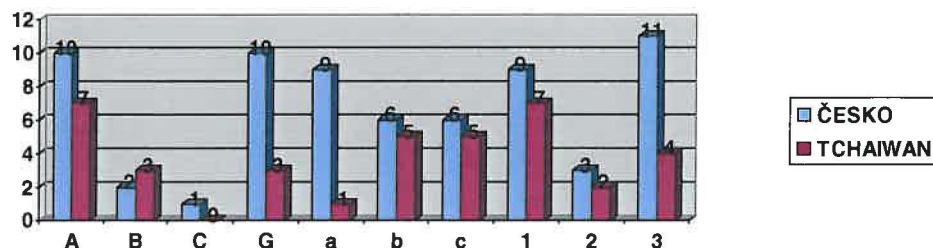

Vliv RP na celkový výsledek = TCHAIWAN

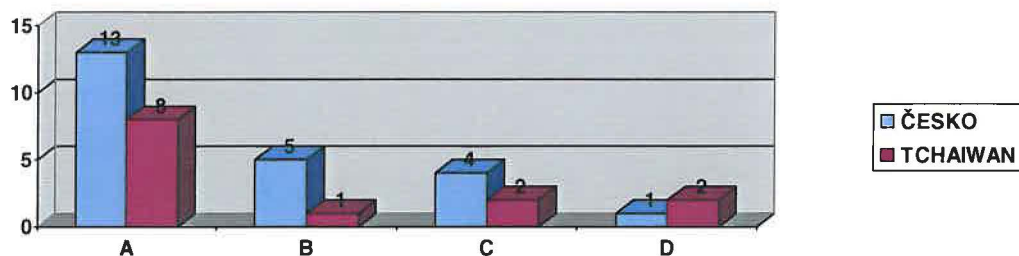
Z výše uvedených grafů je viditelné, že český tým dokázal ovlivnit rychlým protiútokem celkový výsledek ze 37-ti%, na rozdíl od 13% týmu Tchaiwanu. V celkovém počtu bodů pomohlo k vítězství Česka 34 bodů z RP. V tomto utkání došlo k nejvyššímu počtu získaných bodů z RP a nejvyšší úspěšnosti RP.

Fáze zahájení RP

Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo po neúspěšné střelbě soupeře, a po zisku míče v poli. U českého týmu došlo ke shodě, a tedy stejnému procentuálnímu využití těchto dvou typů zahájení, a to ze 44%. Z 9% došlo k zahájení RP po koši a ve 3% případů po neúspěšném TH soupeře. Tchajwanky využily zahájení RP po doskočeném míči v 54% případů a po zisku míče v poli z 23% stejně jako po neúspěšném TH soupeřek. K zahájení RP došlo na české straně nejčastěji po zisku míče rozehrávačkou a to ze 39%. U Tchajwanu došlo naopak k nejčastějšímu zahajování po zisku míče křídelní hráčkou, stejně jako pivotem, a to z 38%. Proto také Tchajwanky využily více prvních přihrávek a to z 69% na rozdíl od našich 52%.

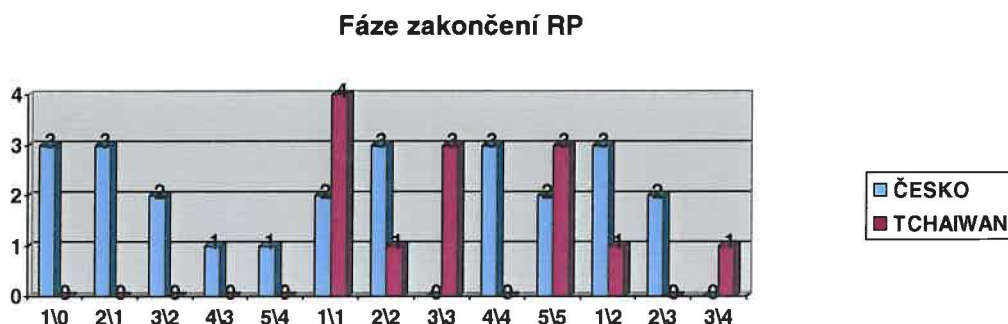
Střední fáze RP

Ve střední fázi RP došlo u týmu ČR k přechodu hřiště nejčastěji driblingem – 78% a to především díky 15-ti ziskům míče rozehrávačkou nebo křídlem. U týmu

Tchaiwanek došlo taktěž k nejčastějšímu přechodu ve střední fázi driblingem a to z 69%.

Ve fázi zakončení se hráčkám Tchaiwanu nedařilo získat ani jednu početní převahu, což svědčí o dobré obranné činnosti českého týmu. Hráčky ČR si dokázaly vytvořit početní převahu 10x a z toho ji 7x využily (70%) ke zvýšení stavu. K nejčastějšímu typu zakončení docházelo na obou stranách opět po řešení herní situace se stejným počtem útočníků i obránců.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
2. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1 (TH)**.
3. - po doskoku *křídlem*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **5 na 5**, (zakončuje dobíhající hráčka).
4. - po doskoku *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 3**.
5. - po doskoku *křídlem*, první přihrávka na nabíhající si hráčku,
- vedení míče *driblingem* krajním pásmem,
- řešení herní situace **4 na 4**, (zakončuje dobíhající hráčka).

6. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* postranním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 1**.
7. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* postranním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1 (TH)**.
8. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.
9. - po doskoku *rozehrávačkou*,
- *přihrávka* krajním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 1**.
10. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.
11. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **5 na 5**, (zakončuje dobíhající hráčka).
12. - po doskoku *křídlem*, první přihrávka na nabíhající si hráčku,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **4 na 4**.
13. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **4 na 3**.
14. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 2 (TH)**.
15. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 1**.
16. - po zisku míče v poli *křídlem* a následnou první přihrávkou
na nabíhající si hráčku,
- *přihrávka* středním pásmem,

- zakončení **1 na 0**.
- 17. - po doskoku *rozehrávačkou*,
- *dribling* středním pásmem, následná přihrávka středním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 2**.

Nejvíce úspěšných RP na straně **ČR** se uskutečnilo po **doskoku-71%** všech úspěšných RP, nejčastěji po zisku míče **rozehrávačkou – 41%**, první přihrávka byla využita 10x, což je 59% ze všech úspěšných RP, úspěšné **zakončení se z 53%** uskutečnilo při **stejném počtu útočníků a obránců**. Ze **42%** došlo k úspěšnému zakončení **přesilových situací**. Z celkového počtu 10 přesilových situací v celém zápase bylo úspěšných 7, což je 70% úspěšnost. Při řešení přesilových situací došlo k 90% úspěšnosti. K nejnižší úspěšnosti došlo při řešení herních situací s vyšším počtem obránců, a to 33%.

Úspěšnost RP na straně TCHAIWANU:

1. - po doskoku *pivotem*,
- první *přihrávka* na střední hráčku,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
2. - po doskoku *křídlem*,
- vedení míče *driblingem* středním pásmem, následná přihrávka středním pásmem
- řešení herní situace **5 na 5**.
3. - po obdržení míče,
- přihrávka na rozehrávačku, následná *přihrávka* středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1**.
4. - po doskoku *pivotem*,
- první *přihrávka* na střední hráčku,
- přihrávka středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1 (TH)**.

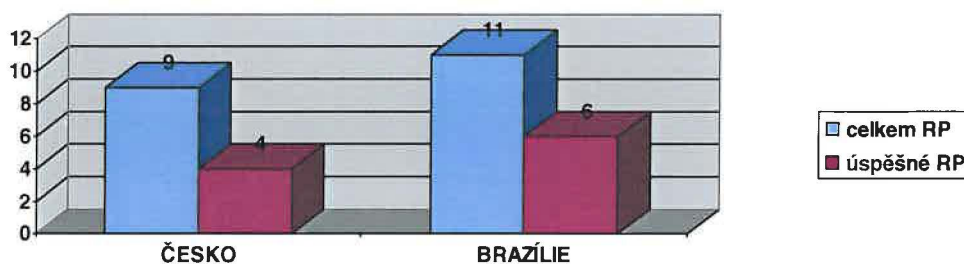
Na straně Tchajwanek se nejvíce RP uskutečnilo **po doskoku**, a to v **75%** ze všech úspěšných RP, nejčastěji **po zisku míče pivotem – 50%**. První přihrávka byla využita ze 75% všech úspěšných RP. Ve středním pásmu došlo k využití **přihrávky** středním pásmem, opět ze **75%** všech úspěšných RP. Všechny úspěšné RP byly zakončovány po řešení herní situace se **stejným počtem útočníků a obránců**.

ČESKO : BRAZÍLIE

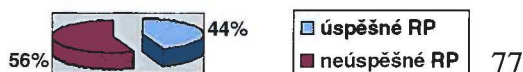
<i>Výsledek:</i>	51 : 75
<i>RP celkem:</i>	9 : 11
<i>Úspěšné RP:</i>	4 : 6 (44% : 55%)
<i>Celkem bodů z RP:</i>	7 : 12
<i>Vliv na výsledek v %:</i>	14% : 16%

V tomto utkání byl celkový počet RP v poměru 9 : 11, úspěšnost byla vyšší u vítězného brazilského týmu a to v poměru 4 : 6, což můžeme porovnat také v procentech 44% : 55%. Celkový počet bodů z RP byl v poměru 7 : 12, což ovlivnilo celkový výsledek v poměru 14% : 16%. I zde můžeme konstatovat, že **vyšší počet RP** byl vyprodukován **u vítězného týmu**, jímž byla Brazílie, a také zisk bodů z RP byl vyšší u vítězného týmu.

Porovnání četnosti a úspěšnosti RP

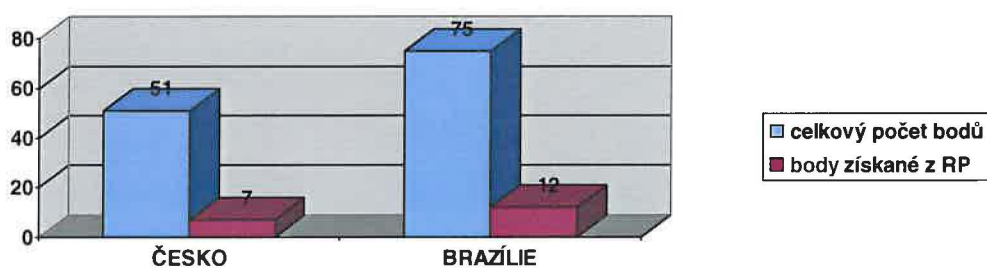
Úspěšnost RP ČESKA vyjádřena v %

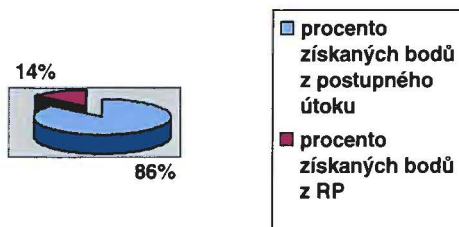
Úspěšnost RP BRAZÍLIE
vyjádřena v %

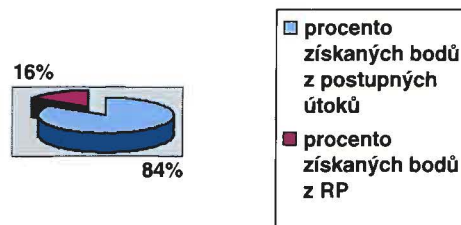
Porovnání celkového počtu bodů s body získanými z RP

Vliv RP na celkový výsledek = ČESKO

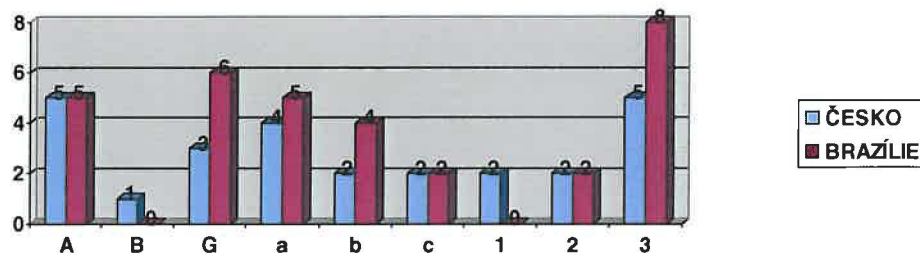

Vliv RP na celkový výsledek = BRAZÍLIE

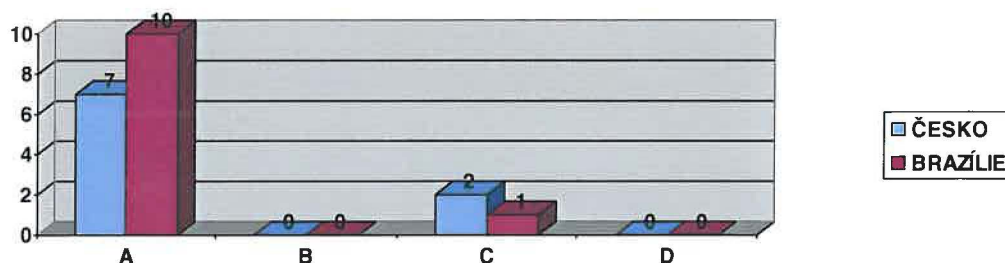
Z výše uvedených grafů je viditelné, že RP ovlivnil výsledky u obou týmů téměř ve stejné míře. Brazilky ovlivnily výsledek ze 16-ti % a český tým ze 14-ti %.

Fáze zahájení RP

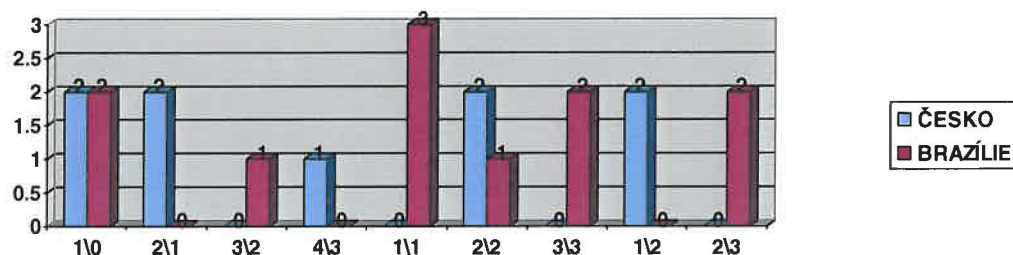
Ve fázi zahájení se potvrzuje, že nejvyšší počet zahájení RP se uskutečnilo po neúspěšné střelbě soupeře, a po zisku míče v poli. U českého týmu došlo k zahájení jednoho RP po obdržené koši. Z 56% došlo k zahájení RP po doskoku a ve 44% případů po zisku míče v poli. Brazilky využily zahájení RP po doskočeném míči ve 45% případů a po zisku míče v poli z 55%. K zahájení RP došlo na české straně nejčastěji po zisku míče rozehrávačkou a to ze 44%, stejně tak u Brazilek a to ze 45%. K zahajování RP po zisku míče křídelní hráčkou a pivotem došlo na straně Česka ke shodě- 22%. U týmu Brazílie zahajovala RP křídelní hráčka z 36% a pivot z 18%. U obou týmů pak došlo k zahájení RP v nejvyšší míře driblingem. Brazílie-73% zahájení driblingem. Česko-56%.

Střední fáze RP

Ve střední fázi RP došlo u týmu ČR i Brazílie k přechodu hřiště nejčastěji driblingem, u ČR- 78%, u Brazílie- 91%. V 9% došlo k přihrávce středním pásem. Český tým využil 2x přihrávku středním pásem- 22%.

Fáze zakončení RP

Ve fázi zakončení se podařilo hráčkám ČR vytvořit 5x přesilovou situaci (56%), 2x řešily herní situaci se stejným počtem útočníků a obránců, což je v procentuálním vyjádření 22%. U týmu Brazílie došlo k nejvyššímu počtu zakončování při řešení herní situace se stejným počtem útočníků a obránců- z 55%. K přesilovým situacím došlo ve 27% zakončení. Zbýlých 18% připadá na zakončení s vyšším počtem obránců.

Úspěšné RP na straně ČESKA:

1. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 0**.
2. - po doskoku *pivotem* a následnou první přihrávkou na *rozehrávačku*,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 2**.
3. - po zisku míče v poli *rozehrávačkou*,
  - *přihrávka* středním pásmem,
  - řešení herní situace **1 na 0**.
4. - po doskoku *rozehrávačkou*,
  - vedení míče *driblingem* středním pásmem,
  - řešení herní situace **4 na 3 (TH)**.

Na straně ČR se uskutečnilo nejvíce úspěšných RP po **doskoku- 50%**, stejně jako po zisku míče v poli, nejčastěji po zisku míče *rozehrávačkou* – **75%**, první přihrávka byla využita 1x, což je 25% ze všech úspěšných RP. Ve střední fázi RP

došlo u úspěšných RP k nejčastějšímu přechodu na útočnou polovinu driblingem-75%. Úspěšné zakončení se ze 75% uskutečnilo při **přesilových situacích**. Při **nižším počtu útočníků než obránců** došlo k úspěšnému zakončení ve 25%.

Úspěšnost RP na straně BRAZÍLIE:

1. - po doskoku **rozehrávačkou**,
- **dribling** středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 3**.
2. - po zisku míče v poli **křídlem**,
- vedení míče **driblingem** krajním pásmem,
- řešení herní situace **2 na 2**.
3. - po zisku míče v poli **rozehrávačkou**,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**
4. - po doskoku **křídlem**,
- **přihrávka** krajním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 1**.
5. - po zisku míče v poli **rozehrávačkou**,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **3 na 2**.
6. - po zisku míče v poli **křídlem**,
- vedení míče **driblingem** středním pásmem,
- řešení herní situace **1 na 0**.

Na straně Brazílie se nejvíce RP uskutečnilo **po zisku míče**, a to v **67%** ze všech úspěšných RP, **po doskoku – 33%**. První přihrávka nebyla využita. Ve střední fázi došlo k využití **driblingu** středním pásmem z **83%** všech úspěšných RP. **50% RP** bylo zakončováno po **řešení přesilové situace** se a **50%** úspěšných zakončení bylo po řešení herní situace se **stejným počtem útočníků a obránců**.

Průměrné hodnoty ze všech utkání

RP CELKEM	10
ÚSPĚŠNOST RP (%)	54,5%
<i><u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u></i>	
A (po neúspěšné střelbě)	5,5
B (po koši)	0,9
C (po neúspěšném TH)	0,85
D (po úspěšném TH)	
E (po vhazování)	
F (po rozskoku)	
G (po získání míče v poli)	3,8
a (rozehrávač)	3,2
b (křídlo)	2,5
c (pivot)	4,9
1 (1. přihrá na a)	4
2 (1. přihrá na kohokoli)	2,3
3 (dribling)	5
<i><u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u></i>	
A (dribling stř.pásmem)	6,2
B (dribl.krajním pásmem)	1,85
C (přihrá stř.pásmem)	1,78
D (krajním pásmem)	0,57
<i><u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u></i>	
1 (1-12)	2,2
2 (1-5)	6
3 (1-4)	1,5
Celkem bodů z RP	11,5
Vliv na výsledek (%)	16,4%

7. Závěry

7.1 Diskuse

Podíváme-li se na vývoj nejen ženského basketbalu v minulosti uvidíme, že největší strukturální a kvalitativní změny se udály v posledních 20 letech. S jistotou můžeme tvrdit, že všechny změny které se udály a stále se dějí jsou zapříčiněny především kvůli zatraktivnění tohoto sportu široké veřejnosti. V dnešní době došlo k obrovskému zrychlení basketbalu a to především díky zkracování různých časových limitů v pravidlech, což posunulo dnešní basketbal mezi rychlé, agresivní, technicko a kondičně vyspělé sporty, které jsou divácky atraktivní. Výhodou pro diváky jsou také malé prostoje v průběhu utkání. Změnil se také přístup k herním činnostem jednotlivce, na které se neustále zvyšují nároky.

Světový ženský basketbal ovládá v posledních osmi letech na mistrovství světa stále stejný trojlístek Austrálie, Rusko a USA. U těchto týmů jsem v porovnání s týmem České republiky zaznamenala několik rozdílných faktorů, které nám zabránili vstoupit mezi nejužší trojici. Prvním faktorem je velice úzký hráčský kádr nejlepších basketbalistek, mezi další bych zařadila kvalitu provedení individuálních herních činností, které bylo opět rozdílné při nastoupení hráček z lavičky, čímž došlo ke složitému zakončování, hře chyběla lehkost a jednoduchost v provedení herních systémů. Rozdíl byl pak patrný v agresivitě a to především vždy po vystřídání Hany Machové, které se podařilo pro ČR vybojovat prvenství v sebraných míčích na zápas, v průměru 3,4 míče na zápas. Český tým skončil na tomto mistrovství světa na sedmém místě, čímž naplnil svůj cíl postoupit do čtvrtfinále, zde však cesta za medailovým umístěním skončila prohrou s Brazilkami.

Pro udržení rychlého kvalitního basketbalu a dobrého výkonu se kladou maximální nároky na herně technickou, fyzickou a taktickou dovednost hráče. Je nesmírně důležité vštěpovat hráčům správné pohybové návyky, díky kterým může následně docházet ke správnému a kvalitnímu provedení individuálních herních činností, které jsou základem všech dalších kombinací a systémů.

Můžeme diskutovat o tom, jakým způsobem lze co nejlépe tyto pohybové návyky hráčům vštěpovat. Je zřejmé, že jediným a nejdokonalejším způsobem je metoda neustálého opakování, tzv. drilu.

Při porovnání jednotlivých týmů, na 15. mistrovství světa, které jsem měla možnost díky svému výzkumu sledovat musím konstatovat, že týmy, které postoupily do čtvrtfinálových bojů byly opravdu vyrovnané. Rozdíly byly znatelné především při střídání základních pěttek, jak jsem se již výše zmínila. U týmů, které se probojovaly do bojů o medaile se dá hovořit o tom, že hráčky, které střídají jsou stejně silné jako jejich základní pětka.

Při porovnání využití rychlého protiútoků u jednotlivých týmů musím konstatovat, že nejlépe ze všech, s určitou jednoduchostí, byl prováděn týmem USA. Ze všech sledovaných utkání dokázaly Američanky vyprodukovat nejvíce rychlých protiútoků v jednom utkání. Domnívám se, že je to právě v přístupu k tréninkovým zásadám, které využívají metod drillů.

Český tým využíval především výborné individuální herní činnosti Hany Machové, která je skvělou dirigentkou na hřišti a udává tempo celému družstvu. Je však otázkou, je - li to pro družstvo přínosem, domnívám se, že při jejím výpadku pak dochází k výpadku celého družstva.

V prvním zápase České Republiky jsme mohli sledovat především v první polovině velice těžké prosazení systému rychlého protiútoků na naší straně. A to díky perfektně zvládnuté obranné činnosti Francouzek, které se velice úspěšně pokoušeli o tzv. transition defence, kde je patrné napadání rozehrávače ještě před obdržetím míče, čímž dochází k narušení rychlého protiútoků již ve fázi zahájení. K většině rychlých protiútoků pak docházelo při zisku míče v poli, kdy byla obrana soupeře nezorganizovaná.

Z výše uvedených skutečností můžeme tvrdit, že využití rychlého protiútoků je složité využívat proti soupeři s takto agresivním obranným systémem.

Předmětem zkoumání této diplomové práce bylo zjistit četnost rychlých protiútoků v jednotlivých zápasech u daných týmů a jeho vliv na výsledek. Můžeme hovořit o výskytu rychlého protiútoků u všech sledovaných skupin, kde vyšší počet se vyskytoval u týmů, které dokázaly využít nezorganizované obrany a její rychlý přechod na útočnou polovinu. Tyto týmy ve všech sledovaných případech zvítězily s vyšším počtem zahájených rychlých protiútoků a dokázaly tak ovlivnit výsledek vyšším množstvím získaných bodů z rychlých protiútoků. Při řešení úspěšných rychlých protiútoků docházelo většinou k řešení přesilové situace, či situace se

stejným počtem útočníků i obránců. V těchto případech hráčky využívaly nepřipravené soupeřovy obrany. Setkávali jsme se tedy se secondary fast breakem.

K nejvyššímu počtu zahájení rychlých protiútoků docházelo u týmu ČR po zisku míče v poli a následně po neúspěšné střelbě soupeře, které měla v nejvyšším počtu na svědomí Hana Machová. I proto v našem týmu nedocházelo k takovému využití první přihrávky. Na druhé straně můžeme poukázat na tým USA, který využíval perfektně zvládnuté obranné doskakování s následnou první přihrávkou na předem určeného hráče. Další provedení rychlého protiútku plně odpovídalo teoretickému rozdělení.

Nejčastěji docházelo k přechodu přes půlící čáru driblingem a to středním pásmem. Tato skutečnost se potvrdila u všech sledovaných skupin.

Při zakončování rychlého protiútku docházelo v nejvyšší míře k řešení herní situace se stejným počtem útočníků i obránců. Dalším nejčastěji využívaným typem zakončování bylo řešení přesilové situace.

7.2 Závěr

Hypotéza č.1: Předpokládám, že u vítězného družstva v daném utkání bude vyprodukováno více rychlých protiútoků – *byla potvrzená v plném rozsahu.*

Hypotéza č.2: Předpokládám, že procentuální úspěšnost rychlých protiútoků u vítězného družstva bude v porovnání s poraženým družstvem vyšší – *byla potvrzená z 57%.*

Hypotéza č.3: Předpokládám, že ovlivnění výsledku rychlým protiútokem bude z procentuálního hlediska vyšší u vítězného družstva – *byla potvrzená v plném rozsahu.*

Hypotéza č.4: Předpokládám, že nejčastější zahájení rychlých protiútoků bude po neúspěšné střelbě soupeře a jako druhým nejčastějším zahájením rychlého protiútku při zisku míče v poli a následnou první přihrávkou na předem určeného hráče. Z důvodu změny pravidel předpokládám jen malé procento zahájení rychlých protiútoků po rozskoku. Stejně malé procentuální zahájení rychlých protiútoků předpokládám při vyhazování ze zázemí a při obdržení koši – *byla potvrzená v plném rozsahu.*

Hypotéza č.5: Předpokládám, že ve střední fázi rychlého protiútku bude ve vyšší míře využíváno přechodu přes střední čáru driblingem – *byla potvrzená v plném rozsahu.*

Hypotéza č.6: Předpokládám, že ve většině úspěšně zakončených rychlých protiútoků dojde k přesilové situaci – *byla potvrzená z 50%.*

Hypotéza č.7: Předpokládám, že více úspěšných rychlých protiútoků bude v průměru s celkem vyprodukovaných rychlých protiútoků vyšší u vítězného družstva – *byla potvrzená v plném rozsahu.*

8. Seznam použité literatury

1. BLAHUŠ, P. *K systémovému pojetí statistických metod v metodologii empirického výzkumu chování*. Praha : Karolinum, 1996.
2. CHOUTKA, M., DOVALIL, J. *Sportovní trénink*. Praha : Olympia, 1991.
3. DOBRÝ, L. VELENSKÝ, E. *Košiková : Teorie a didaktika*. 2., přepracované vydání. Praha : SPN, 1987.
4. DOBRÝ, L. *Útok v košikové*. 1. vyd. Praha : Sportovní a turistické nakladatelství, 1963.
5. DOBRÝ, L. *Didaktika sportovních her*. 2., přepracované vydání. Praha : SPN, 1988.
6. DOVALIL, J. a kol. *Výkon a trénink ve sportu*. Praha : Olympia, 2002.
7. CARTER, T. J. *Patterned fast-break basketball*. West Nyack, Parker Publ. Comp. Inc. 1971.
8. CATTEL, R., B. *The scientific analysis of personality*. Harmondsworth : Penguin Books Ltd., 1970.
9. KRIČEVSKIJ, R. L. Eksperimentalnoje issledovanije taktičeskogo myšlenija v sportě. *Teor. Prakt. fiz. Kult.*, 1968.
10. KRIČEVSKIJ, R. L. Specifika vzaimoponimanija v usloviach kollektivnoj sportivnoj dejatelnosti. *Teor. Prakt. fiz. Kult.*, 1969.
11. REHÁK, M. *Útok a obrana*. Bratislava : Šport, 1979.

12. SKALKOVÁ, J. a kol. *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu*. Praha : SPN, 1985.
13. SLOVÍK, J. a kol. *Teória a didaktika športových hier pre metodické zameranie štúdia*. Bratislava : FTVŠ UK, 1989.
14. ŠAFAŘÍKOVÁ, J. a kol. *Vybrané pojmy z teorie sportovních her*. Praha : SPN, 1988.
15. ŠIMONEK, J. *Tělesná příprava športovcov*. Bratislava : Šport, 1989.
16. ULBRICHOVÁ, M. Somatická charakteristika sportovců jako podklad pro výběr sportovně talentované mládeže. *Teor. Praxe těl. Vých.* 1980.
17. VELENSKÝ, E. a kol. *Basketbal : Nové poznatky a zkušenosti z trenérské práce s družstvy všech výkonnostních úrovní*. 1. vyd. Praha : Olympia, 1987.
18. VELENSKÝ, E. a kol. *Basketbal*. Praha : Olympia, 1987.
19. VELENSKÝ, E., VELENSKÝ, M. *Útočné systémy : Současná teorie a praxe*, Basketbal, březen 1994, č. 1.
20. VELENSKÝ, M. *Basketbal : Základní program aplikace útočných a obranných činností*. 1. vyd. Praha : Svoboda, 1998.
21. VELENSKÝ, M. *Basketbal*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 1999.

9. Přílohy:

1. Fáze zahajování rychlého protiútoky (legenda k tabulce).

Rychlý protiútok je možno zahajovat v těchto herních situacích:

- A – po soupeřově neúspěšné střelbě,**
- B – po soupeřově koši z pole,**
- C - po soupeřově neúspěšném trestném hoďu,**
- D - po soupeřově úspěšném trestném hoďu,**
- E – po vřazování ze zázemí za postranní čarou kdekoli na zadní a přední polovině,**
- F – po rozskoku,**
- G – po získání míče v poli.**

Získání míče po doskoku či sebrání míče hráčem:

- a - získání míče hráčem 1 (rozehrávač),**
- b - získání míče hráčem 2,3 (křídlo),**
- c - získání míče hráčem 4,5 (podkošový hráč).**

Zahájení rychlého protiútoky (RP) po získání kontroly nad míčem:

- 1 – první přihrávka je určena vždy jenom jednomu hráči, kterým je rozehrávač,**
- 2 – první přihrávka jde na kteréhokoli hráče, který se uvolňuje pro přihrávku,**
- 3 – hráč, který získá míč zahajuje RP driblingem.**

2. Střední fáze RP (legenda k tabulce).

Při přechodu do RP na vlastní polovinu hřiště hráčky užívají:

- A – vedení míče driblingem středem hřiště,**
- B – vedení míče driblingem krajním pásmem,**
- C – přihrávka středem hřiště,**
- D – přihrávka do krajního pásma.**

3. Fáze zakončování RP (legenda k tabulce).

Řešení herních kombinací při zakončování rychlého protiútoky je charakteristické tím, že je jednorázové, nemůže se opakovat a musí být provedeno rychle bez přerušování. Při zakončování hráčky řeší herní situace:

1 – útočníci mají početní převahu:

(1/0), (2/0), (3/0), (2/1), (3/1), (4/1), (3/2), (4/2), (4/3), (5/2), (5/3), (5/4),

2 – počet útočníků a obránců je vyrovnaný:

(1/1), (2/2), (3/3), (4/4), (5/5),

3 – počet útočníků je o jednoho hráče menší než počet obránců:
 (1/2), (2/3), (3/4), (4/5).

UTKÁNÍ		
VÝSLEDEK		
RP CELKEM		
ÚSPĚŠNOST RP (%)		
<i><u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u></i>		
A (po neúspěšné střelbě)		
B (po koši)		
C (po neúspěšném TH)		
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)		
a (rozehrávač)		
b (křídlo)		
c (pivot)		
1 (1. přihrá na a)		
2 (1. přihrá na kohokoli)		
3 (dribling)		
<i><u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u></i>		
A (dribling stř.pásmem)		
B (dribl.krajním pásmem)		
C (přihrá stř.pásmem)		
D (krajním pásmem)		
<i><u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u></i>		
1 (1-12)		
2 (1-5)		
3 (1-4)		

Celkem bodů z RP		
Vliv na výsledek (%)		

UTKÁNÍ	ČESKO	KUBA
VÝSLEDEK	73 (16, 25, 14, 18)	51 (20, 10, 11, 10)
RP CELKEM	15 (1, 9, 3, 3)	7 (2, 0, 3, 2)
ÚSPĚŠNOST RP (%)	5 (33,3%)	3 (42,8%)
<i><u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u></i>		
A (po neúspěšné střelbě)	7	4
B (po koši)	5	1
C (po neúspěšném TH)	0	0
D (po úspěšném TH)	0	0
E (po vhazování)	0	0
F (po rozskoku)	0	0
G (po získání míče v poli)	3	2
a (rozehrávač)	4	2
b (křídlo)	4	1
c (pivot)	2	3
1 (1. přihrá na a)	7	4
2 (1. přihrá na kohokoli)	2	0
3 (dribling)	6	3
<i><u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u></i>		
A (dribling stř.pásmem)	7	3
B (dribl. krajním pásmem)	3	3
C (přihrá stř.pásmem)	5	1
D (přihrá krajním pásmem)	0	0
<i><u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u></i>		
1 (1 -12)	1/0, 4x3/2, 4/3, 6	3/2 1
2 (1-5)	2x1/1, 2/2, 3x3/3, 4/4, 2x5/5 9	1/1, 3x (3/3), 2x (5/5) 6
3 (1-4)	0	0
Celkem bodů z RP	11	7
Vliv na výsledek (%)	15%	13,7%

UTKÁNÍ	ČESKO	TCHAJWAN
VÝSLEDEK	93 (18, 22, 23, 30)	72 (15, 20, 17, 20)
RP CELKEM	23 (4, 6, 5, 8)	13 (5, 2, 4, 2)
ÚSPĚŠNOST RP (%)	17 (73,9%)	4 (30,7%)
<i>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</i>		
A (po neúspěšné střelbě)	10	7
B (po koši)	2	3
C (po neúspěšném TH)	10	
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)	10	3
a (rozehrávač)	9	1
b (křídlo)	6	5
c (pivot)	6	5
1 (1. přihrá na a)	9	7
2 (1. přihrá na kohokoli)	3	2
3 (dribling)	11	4
<i>STŘEDNÍ FÁZE RP</i>		
A (dribling stř.pásmem)	13	8
B (dribl. krajním pásmem)	5	1
C (přihrá stř.pásmem)	4	2
D (přihrá krajním pásmem)	1	2
<i>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</i>		
1 (1-12)	2x3/2, 3x1/0,3x2/1, 4/3, 5/4 10	0
2 (1-5)	2x1/1, 3x2/2, 3x4/4, 2x5/5 10	4x1/1, 2/2, 3x3/3, 5x5/5 11
3 (1-4)	1/2, 2x2/3 3	1/2, 3/4 2
Celkem bodů z RP	34	9
Vliv na výsledek (%)	36,5 %	12,5%

UTKÁNÍ	ČESKO	FRANCIE
VÝSLEDEK	58 (18, 12, 17, 11)	62 (17, 12, 15, 18)
RP CELKEM	6 (0, 2, 3, 1)	15 (5, 4, 3, 3)
ÚSPĚŠNOST RP (%)	3 (50%)	9 (60%)
<u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u>		
A (po neúspěšné střelbě)	1	8
B (po koši)		
C (po neúspěšném TH)	1	
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)	4	7
a (rozehrávač)	3	3
b (křídlo)	2	7
c (pivot)	1	5
1 (1. přihrá na a)	2	5
2 (1. přihrá na kohokoli)	0	1
3 (dribling)	4	9
<u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u>		
A (dribling stř.pásmem)	3	7
B (dribl.krajním pásmem)	2	5
C (přihrá stř.pásmem)	1	2
D (krajním pásmem)		1
<u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u>		
1 (1-12)	1/0, 3/2	2x1/0
	2	2
2 (1-5)	1/1, 2/2	4x1/1, 2/2, 2x3/3, 5/5
	2	8
3 (1-4)	2x1/2	2x1/2, 2x3/4
	2	4
Celkem bodů z RP	6	17

Vliv na výsledek (%)	10,3%	27,4%

UTKÁNÍ	<i>ČESKO</i>	RUSKO
VÝSLEDEK	85 (21,22, 19, 23)	83 (22, 25, 11, 25)
RP CELKEM	8 (4, 2, 1, 1)	4 (2, 1, 0, 1)
ÚSPĚŠNOST RP (%)	5 (62,5%)	3 (75%)
<i><u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u></i>		
A (po neúspěšné střelbě)	4	3
B (po koši)	0	0
C (po neúspěšném TH)	1	0
D (po úspěšném TH)	0	0
E (po vhazování)	0	0
F (po rozskoku)	0	0
G (po získání míče v poli)	3	1
a (rozehrávač)	5	0
b (křídlo)	1	1
c (pivot)	2	3
1 (1. přihrá na a)	1	1
2 (1. přihrá na kohokoli)	2	2
3 (dribling)	5	1
<i><u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u></i>		
A (dribling stř.pásmem)	7	2
B (dribl.krajním pásmem)	0	1
C (přihrá stř.pásmem)	1	0
D (krajním pásmem)	0	1
<i><u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u></i>		
1 (1-12)	1/0, 2/1 2	1/0, 4/3 2
2 (1-5)	1/1, 4x3/3 5	1/1, 2/2 2
3 (1-4)	1/2 1	0

Celkem bodů z RP	12	6
Vliv na výsledek (%)	14,1%	7,2%

UTKÁNÍ	ČESKO	ČÍNA
VÝSLEDEK	79 (24, 14, 16, 25)	73 (19, 12, 19, 23)
RP CELKEM	7 (3, 0, 3, 1)	3 (1, 0, 0, 2)
ÚSPĚŠNOST RP (%)	5 (71,4%)	2 (66,6%)
<u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u>		
A (po neúspěšné střelbě)	5	1
B (po koši)		
C (po neúspěšném TH)		
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)	2	2
a (rozehrávač)	2	2
b (křídlo)	1	0
c (pivot)	4	1
1 (1. přihra na a)	3	1
2 (1. přihra na kohokoli)	1	0
3 (dribling)	3	2
<u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u>		
A (dribling stř.pásmem)	4	2
B (dribl.krajním pásmem)	3	1
C (přihra stř.pásmem)	0	0
D (krajním pásmem)	0	0
<u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u>		
1 (1-12)	1/0, 2/1	1/0
	2	1
2 (1-5)	2/2, 3/3, 5/5	1/1, 3/3
	3	2
3 (1-4)	2x1/2	
	2	0

Celkem bodů z RP	10	4
Vliv na výsledek (%)	12,6%	5,4%

UTKÁNÍ	<i>ČESKO</i>	USA
VÝSLEDEK	50 (10, 18, 10, 12)	63 (18, 15, 18, 14)
RP CELKEM	6 (1, 3, 1, 1)	21 (7, 4, 6, 4)
ÚSPĚŠNOST RP (%)		
<i>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</i>		
A (po neúspěšné střelbě)	4	14
B (po koši)		1
C (po neúspěšném TH)		
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)	2	6
a (rozehrávač)	2	4
b (křídlo)	1	1
c (pivot)	3	15
1 (1. příhra na a)	3	12
2 (1. příhra na kohokoli)	0	1
3 (dribling)	3	7
<i>STŘEDNÍ FÁZE RP</i>		
A (dribling stř.pásmem)	4	11
B (dribl.krajním pásmem)	0	1
C (příhra stř.pásmem)	1	6
D (krajním pásmem)	1	2
<i>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</i>		
1 (1-12)	0	2x1/0, 1x2/1, 2x3/2 5
2 (1-5)	2x1/1, 3x3/3, 1x4/4 6	5x1/1, 3x2/2, 2x3/3, 1x4/4, 2x5/5 13
3 (1-4)		1/2, 2/3, 3/4

	0	3
Celkem bodů z RP	7	20
Vliv na výsledek (%)	14%	31,7%

UTKÁNÍ	<i>ČESKO</i>	BRAZÍLIE
VÝSLEDEK	51 (19, 9, 12, 11)	75 (19, 27, 16, 13)
RP CELKEM	9 (4, 0, 3, 2)	11 (2, 2, 4, 3)
ÚSPĚŠNOST RP (%)		
<i><u>FÁZE ZAHÁJENÍ RP</u></i>		
A (po neúspěšné střelbě)	5	5
B (po koši)	1	
C (po neúspěšném TH)		
D (po úspěšném TH)		
E (po vhazování)		
F (po rozskoku)		
G (po získání míče v poli)	3	6
a (rozehrávač)	4	5
b (křídlo)	2	4
c (pivot)	2	2
1 (1. přihra na a)	2	0
2 (1. přihra na kohokoli)	2	2
3 (dribling)	5	8
<i><u>STŘEDNÍ FÁZE RP</u></i>		
A (dribling stř.pásmem)	7	10
B (dribl.krajním pásmem)	0	1
C (přihra stř.pásmem)	2	0
D (krajním pásmem)	0	0
<i><u>FÁZE ZAKONČOVÁNÍ</u></i>		
1 (1-12)	2x1/0, 2x2/1, 1x4/3 5	2x1/0, 1x3/2 3
2 (1-5)	2x2/2 2	3x1/1, 1x2/2, 2x3/3 6

3 (1-4)	2x1/2	2x2/3
	2	2
Celkem bodů z RP	7	12
Vliv na výsledek (%)	13,7%	16%